

“Düşman saldırıyorsa iyidir!”

Devlet açısından kolluk gücü anlamında “en korunaklı” yerlerde dahi silahlı, ateşli, sopalı ve taşlı saldırılar gerçekleşiyor, ülkenin en büyük şehirlerinden ikisinde seçim bürolarında eş zamanlı bomba patlatıyor, partinin genel merkezine dahi saldırı gerçekleştiriliyor, vekil adaylarına şehir dar edilmeye çalışılıyor.

Örnekler çoğaltılabilir fakat bunlar devletin ne “barış”, ne “çözüm”

dinlediğinin ve genetik kodlarındaki faşist kimliğinin ortaya konulabilmesi, memlekette demokrasi namına gram şey olmadığının gösterilmesi açısından yeterlidir. Devletin bir şeylerden rahatsız olduğu ve 90 yıldır birilerinden rahatsız olmayı öğrettiği “vatanper-ver” delikanlılarının “vatani kurtarmak” adına çabalara giriştiği anlaşılıyor.

📄 Sayfa 08

“Erkekler ‘kaybedeceklerini’, kadınlar ‘kazanacaklarını’ tartışıyor”

Gerilla alanında oluşturulan Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist, Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu Kadın Komitesi, kuruluş amacı ve çalışma tarzına dair bir söyleşi gerçekleştirdi. Elimize e-posta yoluyla ulaşan söyleşi haber değeri taşıdığı için yayınlıyoruz.

“(...) Erkek yoldaşlar kendilerini

sorgularken ‘kaybedecekleri’ şeyleri düşündükleri için açmayı, açığı çıkarmayı ilk başlarda çok da fazla istemiyorlar. Oysa kadın yoldaşlar gerekliliğine inandıkları zaman kendilerine yönelirken ‘kazanacakları’ şeyleri düşündükleri için erkeklere göre daha açık davranabiliyorlar.”

📄 Sayfa 09

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Haftalık

Sayı: 40

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

28 Mayıs-3 Haziran 2015

Ekmek bulamıyorlarsa,

Diyanet İşleri Başkanı'nın mercedesi, AKP'nin Maliye Bakanı Mehmet Şimşek'in deyişiyle “çerez parası”ymış! Şimşek'in “çerez parası” dediği, yani makam araçlarının bütçeye yıllık yansımaları 3 milyar 300 milyon lira! Yani 3.477.344 asgari ücretlinin (her bir asgari ücretliye ortalama 4 kişilik nüfus dersek 13.909.378 kişi) bir aylık gelirine denk düşüyor onların “çerez parası”!

Taş taşıyarak bu parayı kazanmadıklarına göre açık ki, bu “çerez parasını” milyonlarca maden ya da metal işçisi, kağıt toplayıcı, öğretmen, doktor, işsiz, ev emekçisinden çaldılar. Şimdi de arsızlığın dibine vurarak, gururlanıp geriniyor ve aç bir halka “Ekmek bulamıyorlarsa pasta yesinler” diyen kraliyet zihniyetini yansıtıyorlar. Saltanatları, sarayları başlarına yıkılacak elbet! Metal işçilerinin sesinden belli!

Özgür Gelecek'ten

Metal işçilerinin yanındayız!

Geride bıraktığımız haftaya metal işçilerinin direnişi damgasını vurdu. Yandaş sendikaya bir tepki olarak doğan direniş, önce Bursa'da fabrika fabrika yayıldı; ardından diğer illerdeki fabrikalarda da yankı buldu. Metal sektöründeki işçilerin bu tarihi direnişi sermayeye ve onun peşkeşçisi yandaş sendikalara deyim yerindeyse had-dini bildirdi.

Diğer yandan 7 Haziran seçimlerinin yaklaşması ile birlikte HDP'ye yönelik saldırılar yoğunlaşarak sürüyor. Her gün farklı yerlerdeki seçim bürolarına saldırı haberleri gelirken Mersin ve Adana'daki HDP İl Binalarına bombalı saldırı devletin ne kadar pervasızlaştığı bir kez daha gösterdi. Bu pervasızlık, İstanbul Üniversitesi'nde Kaypakkaya anması yapan devrimci öğrencilere polislikle saldırısı ile de kendini gösterdi. Yeni sayımızda tüm bu güncel gelişmelere makale ve haberlerimizle yer verdik.

“çerez” yesinler!

Gündem

Demokrasi ve Özgürlük Mücadelesini Yükseltelim

📄 Sayfa 03

Emekçinin Gündemi

Metal işçisinden öğrenelim, işçi sınıfıyla bağımızı güçlendirelim!

📄 Sayfa 05

Pusulâ

Özgürlük ve zorunluluğun bilince çıkarılması olarak DİSİPLİNİ!

📄 Sayfa 11

“İçimizde çatlak yaratmaya çalışıyorlar”

📄 Sayfa 05

KDP-PKK çatışması ve burjuva medyanın algı operasyonu

📄 Sayfa 06

Beyazıt'ta Kaypakkaya korkusu

📄 Sayfa 14

“Arın Mirkan'ın eylemi dönüm noktasıydı”

📄 Sayfa 13

Kamp Armen'i yıkmak:

Taksim'deki Ermeni Mezarlığı'nı önce top sahası yapan daha sonra da Topçu Kışlası yapan ırkçı-şoven TC devletinin Kamparmen'i yıkıp lüks villa yapmak istemesi tesadüfi değildir.

Soykırım devam ediyor!

Kamparmen Tuzla'da binlerce bina-dan biri. Fakat herhangi bir bina da değil. Varlığı ile tarihi bir sürece; 1915 Ermeni Soykırımı'na ışık tutuyor. Kuruluş amacı, soykırımın kimsesiz bıraktığı ve Anadolu'nun dört bir yanına dağılan Ermeni çocukları toplamak, kendi dil, din ve kültürlerini öğrenerek yaşamalarını sağlamaktır. Bu düşünce önce bir apartman kiralanan hayata geçirildi. Fakat o kadar çok kimsesiz, yetim bırakılan Ermeni çocuk vardı ki, Gedikpaşa'daki apartman yetmez oldu. Bunun üzerine bir kamp kurma fikri doğdu ve gelişti.

Tuzla'da 8 bin 500 metrekarelik bir arazi tapusuyla birlikte satın alınıp, inşaatında Ermeni çocukların çalıştığı, Kamparmen kuruldu. Baştan sona Hrant Dink'in öncülük ettiği kamp, tamamıyla Ermenilere ait olan, büyük umutlar besleyen bir yetimhaneden daha fazlasıydı. Soykırımı, inkâr ve imhaya inat Ermenilerin topraklarına, köklerine tutunmasıydı Kamparmen.

Bu topraklarda, Türklerden önce Ermeniler yaşıyordu. Kendi dilleri, gelenek ve görenekleriyle varlıklarını sürdürüyorlardı. Tarihsel bir süreçte başka imparatorlukların egemenlikleri altında yaşadıkları gibi kendi imparatorluklarını da kurdular. Anadolu'nun kültürel dokusuna, zenginliğine önemli katkıda bulundular. Bir ulus olarak ya-

şamının tüm gereklerine sahiptiler. Sosyalizm düşüncesini Anadolu'ya taşıyan da onlardı. Ermeniler yüz yıllarca bu topraklarda yaşamış, kök salmış bir ulustu. 24 Nisan 1915'te başlayan soykırımla yok edilmek istendiler. 1,5 milyon Ermeni katledildi. Hem de en vahşi yöntemlerle gerçekleştirildi katliam.

Soykırım, Ermeni nüfusunu imha etmekle kalmadı. Ermenilere ait olan ev, iş yeri, okul, kilise her şey yakılıp yıkıldı. Ermenileri anlatan, anımsatan kültürel değerler namına ne varsa yok edildi. Soykırım, 1915 yılında başlayıp bitmedi. Yüz yıllık süreçte kesintisiz olarak devam ettirildi. Katliamları, baskıları, zorbalıkları, Ermenilerin bir ulus olarak yaşamlarını sürdürecektüm unsurların yasaklanması izledi. Bir Ermeni olarak değil ancak bir Türk olarak yaşamaları dayatıldı. Toplumsal baskı, ırkçı, şoven ve milliyetçi zihniyetin zehirlediği bilinç ve düşünceyle gerçekleştirildi. TC devletinin kuruluş temeli farklı dil, din ve kültürü reddettiği gibi, aynı zamanda yaşamasına, yaşatılmasına, devam ettirilmesine de tahammül etmiyordu. İnkâr ve imha her alanda gerçekleştiriliyordu.

Kamparmen tam bu noktada inkâr ve imhacı zihniyetin yok etmeye çalıştığı yerden Ermenilerin köklerinden filizlenmesi anlamına geliyor. Soykırımın yarattığı tahribat ve karanlığa

karşı Ermenilerin, kendi topraklarında dilleriyle, dinleriyle yaşama tutunmalarını, acılarını, acılarının içinde sevinçlerini ve geleceğe gülüşlerini anlatıyor.

TC devletinin tahammül edemediği 8 bin 500 metrekare üzerinde duran bina değildir. O binanın yok etmeye, tüm izlerini silmeye çalıştığı Ermenilere ait olmasıdır. Yıkım süreci Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün, 1979 yılında Yargıtay kararına dayanılarak tapunun iptali istemiyle başladı. 4 yılı aşkın süredir devam eden mücadele ile Kamparmen'in bulunduğu arazi ilk sahibine iade edildi. Ve soykırımın 100. yılında da yıkılmaya başlandı. Tepkiler üzerine yıkım durmuş olsa da, ırkçı, şoven ve milliyetçi zihniyet Ermeniler söz konusu olduğunda sonucun değişmeyeceğini, soykırımın devam ettiğini göstermiş oldu.

Taksim'deki Ermeni Mezarlığı'nı önce top sahası yapan daha sonra da Topçu Kışlası yapan ırkçı-şoven TC devletinin Kamparmen'i yıkıp lüks villa yapmak istemesi tesadüfi değildir. Her ne kadar ekonomik ve siyasi çıkarların ürünü olsa da birçok AB ülkesinin soykırımı tanınması buna Vatikan'ın da dâhil olması, ardından Rusya emperyalizminin eklenmesi TC devletinin yeterince rahatsız etti. Buna Çanakkale hamasetiyle cevap veren TC devleti "arşivlerimiz açık", "sözde", "iddia" gibi soykırım gerçeklerini reddeden ırkçı-şoven yaklaşımını sürdürdü. Soykırımın 100. yılı nedeniyle hem Türkiye'de hem de uluslar arası alanda kamuoyunun yarattığı baskı TC devletinin kemikleşmiş özünü, İttihat ve Terakki zihniyetini daha bir açığa çıkardı. Seçim döneminin etkisiyle saldıracak ama az tepki toplayacak en uygun alan Kamparmen olarak seçildi ve yıkım başlatıldı. Ermenilere ait olan Ermenileri anımsatan, Hrant Dink'i hatırlatan, TC devletini soykırımcı tarihiyle yüzleştiren her şeyin yakılıp yıkılması anlayışına uygun olarak.

Meydanlarda "Affedersiniz Ermeni dediler" diyen, sokak ortasında Hrant Dink'i, zorunlu askerliğini yaparken Sevag Balıkcı'yı katleden, Ermeni yaşlı kadınlara saldıran bugün Kamparmen'i yıkan zihniyetin inkârcı ve im-

Kamp Armen geri verilsin!

İstanbul: 22 Mayıs günü, Tuzla'da Ermeni çocukları için yapılan yetim kampının yıkılmasına karşı 17. gündür direniş gerçekleştiren Kamp Armen Dayanışması, taleplerini bir kez daha dile getirmek için Beyoğlu Tünel'de toplanarak Galatasaray Meydanı'na bir yürüyüş düzenledi.

Kamp Armen için yapılan yürüyüşe **Partizan** ve **YDG'nin** yanında çeşitli demokratik kitle örgütleri ve HDP Ermeni Milletvekili Adayları **Flor Benli**, **Murad Mihç** ile ESP Genel Başkanı **Sultan Ulusoy** da destek verdi.

"**Kamp Armen Ermeni halkına iade edilsin**" yazılı pankart açılan eylemde, sık sık sloganlar atıldı. Yürüyüş boyunca, "Kamp Armen Ermeni halkına geri verilsin" yazılı tişörtler giyen kitle Kamp Armen Dayanışması imzalı dövizler taşıdı. Galatasaray Meydanı'na gelindiğinde burada Grup Emeğe Ezgi, "Yaşasın halkların birliği, mücadelesi ve dayanışması" diyerek Ermenice bir ezgi seslendirdi. Ardından Nor Zartonk sözcüsü **Sayat Tekir**'in yapmış olduğu bir basın açıklamasıyla eylem sonlandırıldı.

hacı ideolojisiyle, 1915'te 1,5 milyon Ermeni'yi katleden İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin ideolojisinin aynı olduğu nokta Türkçülüğü esas alan ırkçılık-şovenizm ve milliyetçiliktir.

Kamparmen'in yıkılan duvarlarının sesiyle soykırımın 100. yılında aynı anlayış ve aynı düşmanlıkla soykırım devam ettiriliyor.

Yüreği Partizanca atan bir yoldaşımızı yitirdik!

Bundan yaklaşık 25 yıl önce, Dersim topraklarında yaşanan baskı, zulüm ve sürgün saldırılarının bir sonucu olarak Almanya'ya göç etmek zorunda kalan **Gülender Özkan** yoldaşımızı yakalandığı elim bir hastalık sonucu 16 Mayıs günü kaybettik.

Dersim-Pülümür ilçesinin yoksul bir köyünde dünyaya gelen Gülender yoldaş, gençlik yıllarından itibaren köylerine gelen TKP/ML TİKKO gerillalarıyla iç içe olmuş ve İbrahim Kaypakkaya'nın düşünceleriyle tanışmıştı. Baskı ve zulmün arttığı en zor

dönemlerde dahi devrimcilere kapısını sonuna kadar açan Gülender yoldaş, kısacık ömrüne fedakarlık ve onur dolu bir yaşamı sığdırmayı başarmıştır. Avrupa'ya göç ettiği ilk günlerden itibaren, Almanya'nın Köln şehrinde ATİK ve Yeni Kadın çalışmalarına katılan Gülender yoldaş, çalışkanlığı ve özverili duruşuyla çevresine örnek bir yoldaştı.

2 Şubat 2011'de Dersim'de TKP/ML-TİKKO gerillaların kaldığı barınakta yaşanan göçük sonucu kaybettığımız komutan Gülizar Özkan'ın akrabası olan Gülender ablamız, göç ettiği Dersim topraklarına duyduğu

özlemi her daim dile getirmiş, göçmen olarak yaşamının verdiği zorluklara karşı örgütlenmekten geri durmamıştı.

Tüm duyarlı halkımızı 20 Mayıs 2015 günü Dersim-Pülümür'e bağlı Pancıras Köyü'nde toprağa verilecek olan Gülender Özkan yoldaşımızı sahiplenmeye davet ediyoruz. Her zaman gülen yüzü ve sıcaklığıyla tanıdığımız Gülender ablamız bir devrim emektarı olarak kalbimizde yaşamaya devam edecektir.

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu (ATİF)-Köln

Demokrasi ve Özgürlük Mücadelesini Yükseltelim; “Bugün Direnmezsen Yarın Dilenirsin”*

Bursa’da metal işçileri, işbirlikçi sarı sendikal çizgiye karşı geliştirdiği direnişle bu bürokrat, patron yanlısı sendikal çizgiye büyük bir darbe vurmuş ve bu çizgiyi önemli oranda teşhir etmiştir.

Renault ve Tofaş işçilerine katılan diğer fabrikalardaki işçilerle (Mako, Coşkunöz, Ototrim) büyüyen direniş, kısa sürede Türk Metal’in örgütlü olduğu diğer fabrikalara da (Ankara-Türk Traktör) sıçramış ve önemli bir hareketlilik yaratmıştır. Kısa sürede 10 bini aşkın işçiye ulaşan bu kendiliğinden hareket, işçi sınıfında biriken ve sendikal hareket tarafından sürekli olarak bastırılarak susturulmaya çalışılan öfkenin, ne kadar büyük boyutlara ulaştığını göstermiştir. Gelişen bu büyük direniş, kısa sürede önemli kazanımlar da elde etmiş, TOFAŞ ve MAKO’da, direnişe katılan işçilerin işten çıkarılmaması, Türk Metal’in fabrikadan çekilmesi talepleri kabul edilmiş; ayrıca işçilere işbaşı yapmaları ile 1000 lira, 2015-2016 döneminde ise 2400’er lira prim verilmiştir. Benzer biçimde, Ototrim’de de işçilerin direnişi büyük oranda kazanımla sonuçlanmıştır.

İşçi sınıfının çıkarlarını savunması gereken öz örgütlülükleri olan sendikaların, patronun adeta koltuk değneği haline geldiği ve sömürünün örgütlenmesinde rol aldığı bir süreci yaşıyoruz. Kuşkusuz bu tablo yeni değildir. Ülkemizde uluslararası sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda büyük oranda montaj sanayi biçiminde gelişen otomotiv sanayi başta olmak üzere metal sektörü, egemen sınıflar tarafından stratejik sektörler kategorisinde değerlendirilmektedir. Söz konusu sektör de, emperyalistlerin uluslararası piyasaya yönelik kapsamlı ve devasa hacimli hedefleri dikkate alındığında neden Türk Metal çizgisinin uzun yıllardır sahaya sürüldüğü de rahatlıkla anlaşılmaktadır.

Büyük oranda dış ticaret odaklı ve emperyalistlerin tamamen denetimi altındaki otomotiv sektöründe işçiler, büyük bir yoksullaşma ve sömürü cenderesi içindedir. Türkiye’nin en büyük ve en modern fabrikaları olarak adlandırılan bu üç fabrikada çalışan işçilerin ücretleri giderek erimştir. Resmi enflasyondan arındırıldığında ücretler, 2012’ye göre yüzde 4,3 oranında, 2009 yılına göre ise yüzde 8,2 oranında daha düşüktür.

İşçi ücretleri sürekli bir düşme eğilimindedir ve toplu sözleşmeler, bu gerilemeyi telafi edememiştir. Bu tabloya karşın işçilerin verimliliği ise giderek yükseltmektedir. İşçi başına düşen üretim veya bir işçinin ürettiği ürün olarak tanımlanan verimlilik, her

üç fabrikada 2010-2014 döneminde sürekli yükseltilmiştir. Renault’da (2010-2014 döneminde) verimlilik her yıl ortalama yüzde 3,4 oranında artmış, Ford’da söz konusu dönemde yıllık verimlilik artış ortalaması yüzde 8,1, TOFAŞ’ta ise yüzde 2,4 olmuştur.

Verimlilik artarken, ücretler (enflasyondan arındırılmış) gerilemiştir. Bunun sonucunda her üç fabrikada 2010-2014 döneminde adeta birer sömürü cehennemine dönüşmüştür. Son beş yılda Renault’ta sömürü oranı yüzde 496, Ford’da yüzde 654 ve TOFAŞ’ta yüzde 730 olarak gerçekleşmiştir.

Buna karşın fabrikalarda elde edilen gelirin paylaşımı arasındaki makas giderek büyümüştür. Aynı dönemde, Renault’da net ücretlerin payı yüzde 17,1, sermayenin payı yüzde 82,8 olurken Ford’da ise ücretlerin payı yüzde 13,6; sermayenin payı yüzde 86,4’e çıkmıştır. TOFAŞ’ta ise ücretlerin payı yüzde 12,5 düzeyinde kalırken sermayenin payı yüzde 87,5’ye yükselmiştir. **(Metal işçilerine ödenmeyen ücret – Erhan Bilgin/Sendika.org-22 Mayıs 2015)**

Direniş, söz konusu çalışma şartlarının bir sonucu olarak açığa çıkmıştır. Gelişen direniş, Türk Metal’in birçok fabrikadan kovulmasını sağlamış ise de resmi düzeyde imzalanan TİS’ten dolayı Türk Metal varlığını sürdürecektir. Bu da Türk Traktör örneğinde olduğu gibi mücadelenin başka fabrikalara sıçrayarak devam etmesinin olanaklı olabileceğini ve metal sektöründe önümüzdeki günlerin oldukça hareketli geçeceğini göstermektedir. Bu süreçte alternatif sendikal arayışların gündeme girmemesi işçilerin aleyhine bir durum olmuş, gelişen direniş sendikalarından hak ettiği desteği ve ilgiyi görememiştir.

AKP sıkıştıkça daha fazla saldırganlaşıyor

Metal işçilerinin direnişi genel olarak devrimci, ilerici güçler cephesinden de yeterli düzeyde gündem olmamıştır. Kuşkusuz bunun en önemli nedeni artık son virajına giren 7 Haziran genel seçim süreci olmuştur.

Seçim günü yaklaşmış, zaman azaldıkça tansiyon ve ivme giderek yükselmektedir. Bu konuda AKP’nin devletin bütün olanaklarını seferber ederek canhıraş biçimde sahaya inmesi dikkate değerdir. Elbette bunun AKP açısından mantıklı nedenleri vardır. Erdoğan’ın başkanlık rejimine geçiş için anayasayı değiştirecek çoğunluğu sağlamasının yolu bu seçimde 400 milletvekili bulması olacaktır. AKP’nin 2023 vizyonu Erdoğan’ın başkanlığı üzerinde yükselmektedir.

Bu yanıyla süreç, uzun süredir geleneksel bir seçim atmosferinden çıkmış, AKP açısından adeta ölüm kalım mücadelesine dönüşmüştür. Erdoğan’ın bir elinde Kuran diğer elinde kefen, şehir şehir dolaşması, açılışı yapılan yerleri defalarca açması, “tarafsızlığımı yitirmeden” gönlündeki partiye oy istemesi bundandır. Erdoğan, sanki seçimlere kendisi giriyormuşçasına çalışmakta ve bu konuda Davutoğlu’nu açık ara geride bırakmaktadır. AKP, çözüm sürecinde tüm ipleri koparmış, masayı devirmiş ve giderek MHP ile yarışan bir söylem ve çizgi izlemeye başlamıştır. “Süreç” denilen durumun AKP açısından tamamen konjonktürel ihtiyaçlar temelinde ele alındığı yeniden açığa çıkmıştır. Yeniden diyoruz zira Abdullah Öcalan’ın 21 Mart 2013 Newroz’unda yaptığı çağrıdan bu yana yaşananlar AKP’nin gerçek niteliğini de defalarca göstermiştir.

Bir yandan çözüm sürecini yürüterek ülkeyi savaştan kurtardığımız propaganda eden AKP, beri yanda T. Kürdistan’ının dört bir yanından yoğun bir şekilde “kale”kollar ve askeri yığınak yaparak büyük bir savaş hazırlığı yapmıştır/yapmaktadır. Kürt halkına yönelik düşmanca yaklaşımını zerre kadar değiştirmeyen TC, Kobanê’de DAİŞ çetelerine her türlü desteği vermiş, “Kobanê ha düştü ha düşecek” söylemi ve gelişen Kobanê serhildanına yönelik gerçekleştirdiği katliamla gerçek yüzünü ortaya koymuştur. Bir amacı da Kürt ulusunun demokratik taleplerini bastırma, sindirme ve teslim alma olan İç Güvenlik Paketi çıkarılmıştır.

Erdoğan’ın “Kürt sorunu yoktur” söylemine geldiği bugünkü aşamada, AKP’nin HDP’yi sıkıştırmak ve gücünü artırmak adına daha saldırgan, Kürt düşmanı imha ve inkârcı söylem ve pratiklere gireceği anlaşılmaktadır.

Gündemleri Birleştirelim, Direnişi Büyütelim!

Mersin ve Adana’da HDP bürolarına, en fazla sayıda cenazenin çıkarılması hedefiyle düzenlenen ancak amacına ulaşmayan bombalı saldırılar bu yaklaşımın yansımalarıdır. HDP’nin barajı aşması durumunda hayalleri ve he sapları büyük oranda suya düşecek olan AKP/Erdoğan, elindeki tüm olanakları ve kartları oynayacaktır. Seçimlere kadar HDP’ye yönelik saldırılarda dozajın daha fazla artması, seçim sürecini provoke etmeye yönelik çok daha boyutlu saldırıların yaşanması muhtemeldir. Kuşkusuz bunun nedeni HDP’nin tüm saldırılara karşın açığa çıkardığı sinerjidir.

HDP, legal alanda, ezilenlerin pek çok başlıkta demokratik taleplerini dile getirmekte ve toplumsal muhalefeti ileri taşıyan bir noktada durmaktadır. HDP’ye atfettiğimiz önem bu düzlemde HDP ile açık ki **kendi**

ideolojik perspektifimiz, parlamento ve seçimlere dair kendi bakışımız üzerinden ortaklaşmaya gidiyoruz. Bunu yaparken temel yaklaşımımız kendi gündemlerimizle seçim çalışmalarını birleştirmek olmuştur.

ATİK tutuklamalarına karşı, Türkiye ayağında mücadelenin devam ettirilmesi, konunun gündemleştirilmesi, Yunan ve Alman devletleri üzerindeki baskının artırılması gündemlerini bu kapsamda tartışmak doğru olacaktır.

Kendi çalışmalarımız, örgütlenme hedeflerimiz ve planlamalarımızda özellikle de kolektif mekanizmaların geliştirilmesi, işlevli kılınması bugün üzerinde en fazla durmamız gereken başlıklardandır. Kurumsal hedeflerimiz, amaçlarımızla, parçası olduğumuz direniş cephesinin hedefleriyle ortaklaşan, kesişen noktaları büyütmek ve direnişi yükseltmek görevimizdir.

***Renault İşçilerinin direnişinden...**

Bursa: 14 Mayıs günü Renault Fabrikası'nda başlayan ve Tofaş, Mako, Ototrim başta olmak üzere diğer illerde de fabrika fabrika yayılan metal işçilerinin direnişinde Bursa'da yer alan fabrikalardan Tofaş ve Mako'da 25 Mayıs günü işbaşı kararı alındı; Ototrim ve Renault'ta ise direniş sürüyor.

Tofaş işçileri, bir haftayı aşkındır sürdürdükleri direnişi 22 Mayıs günü akşam saatlerinde şirket CEO'su ile ya-

Metal işçilerinden tarihi direniş!

pılan görüşmeyle beraber sonlandırdılar. Direnişe katılan işçilerin işten çıkarılmaması, Türk Metal'in fabrikadan çekilmesi ve BOSCH'taki TİS'in baz alınarak ücret artışı yapılması noktasındaki talepleriyle direnişte olan işçiler, ücret artışı hariç diğer taleplerini kabul ettirdiler.

Görüşme ile beraber direnişteki işçiler işten çıkarılmayacak, Türk Metal

fabrikadan çekilecek ve işçiler kendi temsilcilerini kendileri belirleyecek. Ücret artışı talebi ise bir hafta içerisinde işçilere 1000 lira, 2015 ve 2016 yılında ise 2400 liranın aylara bölünerek yatırılması şeklinde sonuçlandırıldı.

Renault'ta ise 23 Mayıs günü şirket CEO'ları ile işçi temsilcilerinin görüşmeleri tamamlandı; Renault işçileri di-

renişe devam kararı verdi. Görüşmelerin sonucunda Türk Metal'in devre dışı bırakılması, direnişte olan işçilerin işten çıkarılmaması kabul edilirken yine ücret artışı noktasında anlaşmaya varılmadı; işçiler direnişlerine devam kararı aldılar.

Yakılan meşaleler ve sloganlarla kararı kutlayan işçiler, patronun diğer fabrikalarda işbaşı yapılmasını fırsata çevirmeye çalıştığını belirterek dirençlerini koruyacaklarını açıkladılar.

AKP'nin seçim beyannamesinin köylüler için geldiği anlam:

Seçimlerde belki de kıymet-i harbiyesi olmayan tek beyanname AKP'nindir. Kuşkusuz bu zamana kadar yaptıklarını yapacaklarına teminat gösteren, herkesin konuştuğunu ancak kendilerinin yaptığını belirten AKP, bu seçimlerde ortaya koyduğu beyanname ile süreçte nasıl bir politika izleyeceğini ve hatta nasıl bir yalan furçasına sarıldığını göstermiştir. Yaptıkları yapacaklarının teminatı olan AKP'nin beyannamesinden çok yaptıklarına bakmak gerekmektedir.

Giderek gerileyen ve hatta yok olma düzeyine gelen tarımda "devrim" sloganlarına bürünen AKP'nin en çok darbe vurduğu alanların başında hububat üretimi ve bunun en başında da buğday gelmektedir.

Sadece 2000 yılında 21 milyon ton buğday üretiyorken, 2014 yılında ancak 19 milyon ton üretebilen Türkiye'de kır ve kent nüfusunda bir değişiklik yaşanmamıştır. Türkiye'nin nüfusu, 2002 yılında 69,3 milyon iken, 2013 yılı itibarıyla 76,7 milyona yükselmiştir. Köylüler, 2002 yılında 9,3 milyon hektar alanda buğday ekimi yapıyordu, şimdi 7,7 milyon hektar alanda yapmaktadır.

Köylülerin büyük bir kısmı ise üretimi terk etti. Buğday üretiminde köylünü üretimden kopmasının nedenlerinden biri ürün girdilerinin yüksekliğidir. Ürün girdileri yüksek tutulurken diğer yandan buğday fiyatlarının düşük tutulması köylüyü borç batağına sürüklemiştir. Öte yandan buğday piyasasını düzenlemekle görevli TMO'ya piyasayı düzenleyecek miktarda buğday alım yapılmadı. TMO yaptığı buğday alımlarının da ödemesini peşin yapmadı. Bazı

yıllar buğdayın fiyatını bile belirlemedi. ÇKS (Çiftçi Kayır Sistemi) ile küçük üretici destekleme primlerinden mahrum bırakıldı. Öyle ki yolsuzlukta doktora yapmış olan AKP, ÇKS sistemi ile kendi denetiminde olan odalara da aidat adı altında sermaye kanalı açtı. Aidat ödemeyenlerin primlerden yararlanamama şartı ile küçük üretici mülksüzleştirildi.

Sonuç olarak Türkiye, AKP döneminde dışarıdan 31 milyon ton buğday ithal etti. Bu ithalat için de 9,2 milyar dolar, yani 20 milyar TL ödedi. AKP dönemi boyunca buğdayda Türkiye'nin ithalat durumu 4 kat arttı. Türkiye'nin ihracat yapma durumu ise söz konusu bile değil. Bir başka temel gıda maddesi olan yağlı tohumlar için belirlenen politikalar da, buğday politikalarının benzeri oldu. Bu benzer politikalar sonrasında 2002-2012 döneminde yağlı tohum ithalatı için 54 milyar TL ödemek zorunda kaldı.

Pamuk üretiminde de aynı şekilde ithalatçı duruma gelindi.

AKP döneminde üretilen pamuk miktarı 9,4 milyon ton, ithal edilen pamuk miktarı ise 8 milyon tondur. AKP pamuk ithalatı için 13,2 milyar dolar, yani 29 milyar TL ödedi. Tütünçülük neredeyse bitirildi. AKP döneminde tütün üretimi 153 bin tondan 70 bin tona geriledi, 330 bin aile tütün ekmeyi bıraktı.

Tarım ve köylülük kapsamında geçemeyeceğimiz bir konu da hayvancılıktır. AKP, son 4 yılda 1 milyon 260 bin büyükbaş, 2 milyon 185 bin küçükbaş hayvan ithal etti. Bu 4 yıl zarfında canlı

YOK OLUŞ!

hayvan ve et ithalatına toplam 3,5 milyar dolar ödendi.

Hayvancılıkta maliyetin yüzde 70'i bilindiği gibi yemdir. AKP döneminde yem fiyatları arttı. Etlili piliç yemi yüzde 309, yumurta tavuğu yeminde yüzde 316 artış oldu. Süt yemi fiyatlarında yüzde 372, besi yemi fiyatında yüzde 385 oranında yükseldi. AKP son 11 yılda köylülere 59 milyar destek verilirken, ithalata 267 milyar TL ödedi.

Bu rakam arasındaki fark ise AKP'nin desteklediği şirketlere fon aktarmasından başka bir şey değildir. Diğer bir deyişle yolsuzluğun taktiksel yanı. Hiç kuşkusuz tarımsal alanda böyle bir durum köylülüğün nüfussal değişimini de etkilemiştir. 2000 yılında kırsal nüfus 23,7 milyon iken 2012 yılı itibarıyla 17,1 milyona geriledi. Yani 15 yıllık sürede kırsal nüfusun 6,6 milyonu kente göç etti. Büyükşehir yasasıyla birlikte köyler mahalleye dönüştürüldü, 10,5 milyon insan daha bu yasayla kırsal nüfustan koparıldı.

Sendikada örgütlendiler, işten atıldılar

H. Merkezi: Tekirdağ'ın Veliköy Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Hobby Kozmetik şirketinde çalışan 5 işçi, düşük ücrette ısrar edilmesi ve baskıların artmasıyla birlikte Petrol-İş Sendikası'nda örgütlendi. Örgütlenmelerinin ardından ilk olarak iki usta, ardından usta yardımcısı bir kadın işçi ile iki işçi daha işten atıldı.

Petrol-İş Sendikası işten çıkarmalar üzerinde fabrikanın önünde bir

basın açıklaması gerçekleştirdi. İşçilerin işten çıkarılmasının örgütlenmeye engel olamayacağını söyleyen sendika, Hobby işçi düşmanı tutumundan derhal vazgeçmeye davet etti ve sendika hakkına müdahale etmemeye çağrı yaptı. İşten atılmaları karşı işe iade davası açıldığını söyleyen işçiler de haklarını sonuna kadar arayacaklarını ve mücadelelerini sürdüreceklerini dile getirdi.

İzmir'den metal işçilerine destek

İzmir: İzmir'de DİSK, KESK ve TMMOB'un çağrısıyla İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin önünde metal işçilerine destek eylemi düzenlendi. Eyleme emek ve demokrasi güçleriyle Partizan, YDG, SDP, Mücadele Birliği, Kaldıraç gibi devrimci demok-rat kurumlarda katıldı.

Eylemde "Genel grev genel direniş", "Zafer direnen emekçinin olacak", "Direne direne kazanacağız" gibi sloganlar atılırken eylem basın açıklamasıyla devam etti. Basın açıklamasını DİSK Ege Bölge Temsilcisi Memiş Sarı okudu. Metinde "Sarı sendika, devlet ve sermaye üçgeni işçileri korkutarak sömürüyor, öldürüyor. Din metal işçilerinin her türlü tehdite rağmen başlattığı grev ve dayanışma çağrısı dalga dalga büyüyor. Orada başlayan direniş bizim direnişimizdir. Direnişi büyütmeliyiz" denildi.

“İçimizde çatlak yaratmaya çalışıyorlar”

Bursa: Tofaş ve Mako'da 22 Mayıs akşamı işçi temsilcileri ile şirket Ceo'ları arasında gerçekleştirilen görüşme sonucu işçilerin belli talepleri kabul edilmiş; yapılan anlaşma ile birlikte, Mako ve Tofaş işçileri, 25 Mayıs Pazartesi günü işbaşı yapacaklarını açıklamışlardı. Tofaş ve Mako'da direniş son bulurken Renault ve Ototrim'de devam ediyor.

Renault'ta işçi temsilcileri ile Ceo'lar arasında yapılan görüşmeler sonucunda işçiler, ücret artışı taleplerinin kabul edilmemesi üzerine direnişe devam kararı aldılar. Renault direnişinin 8. gününde (22 Mayıs), Renault işçileriyle sözleşi gerçekleştirdik; işçiler talepleri karşılanmazsa direnişe devam edeceklerini belirttiler.

21 Mayıs Perşembe gecesi firma yönetimiyle imzalanmış bir protokolün Türk Metal ve MESS'in girişimleriyle yırtılıp atıldığını belirten işçiler; kendi aralarında çatlak sesleri güçlendirmeye dönük yoğun bir çaba olduğunu **“Sendika ve patron işçiler içinde çatlak yaratmaya çalışıyor”** sözleriyle vurguladılar. Dışarıda, fabrika önünde bekleyen işçilerin kararlarda önemli bir rolü olsa da asıl olarak fabrika içindeki 800'e yakın işçinin kararlılığının direnişi belirlediğini söyleyen işçiler, içeriden 30-40 işçinin koptuğunu belirterek buna karşın taleplerinin arkasında olduklarını tekrarladılar.

Patron Renault işçilerini oyalamaya çalışıyor

21 Mayıs Perşembe günü Tofaş'ta olduğu gibi Renault fabrikasında da yönetimin, Ceo'larla toplantılar yaptığını ve işbaşı yaptırma çabalarını aktaran işçiler, **“Çeşitli vaatlerde bulunmanın yanında, tehditkâr açıklamalar yapmaktan da geri kalmadılar”** dediler.

Genel olarak işten atma ve sendikal baskı olmayacağı noktalarında yö-

netim ile anlaşılrsa da Bosch sözleşmesine uygun ücret iyileştirilmesi konusunda patron tarafının yuvlak cümleler kurduğunu ifade eden işçiler, yönetim tarafından **“Bize zaman verin”** cümleleriyle oyalanmalarına dikkat çektiler. Görüşmelerin yoğunlaştığını, anlaşma olabileceğini belirten işçiler, **“Taleplerimiz kabul edilmezse direnmeye devam edeceğiz”** diyerek talepleri kabul görmezse yeni haftaya da direnişe girmekte kararlı olduklarının mesajını verdiler.

“Renault yönetimi burayı gözden çıkaramaz”

Renault işçileri firmaların üretim bağlamında ekonomik olarak sıkıştıklarını, Mercedes'in, Romanya'nın motor beklediğini, birçok fabrikanın parça beklediğini, yeni bir projenin başlatılacağı bir üretim süreci olduğunu belirterek Renault tarafından yapılan **“Risk devam ederse Türkiye'den yatırımlarımız çekeriz”** açıklamasına ise **“gülp geçtiklerini ifade ettiler ve ‘Bu fabrika, Renault'un en kârlı fabrikası. Fransa'daki fabrikanın açıklarını dahi kapatıyor’** diyerek bugün Türkiye'deki üretimin gözden çıkarılmasının söz konusu bile olamayacağını açıkladılar.

İşçiler orta ve uzun vadede sendikası yapamayacaklarının farkında!

Sohbetimizden çıkardığımız kadıyla işçiler bir şekilde anlaşma sağlandıktan sonra sendika anlamında ne yapacaklarına dair net bir kararları olmasa da de bazı fikirler yürütüyorlar. On bin civarı

işçi Türk Metal'den istifa etti ve bir daha dönmek istemiyor. Diğer yandan Türk Metal'in imzalamış olduğu üç yıllık bir sözleşme var ve işçilerin bu sözleşme dışında kalma lüksleri yok. Söz konusu otomotiv firmalarının sendikasız çalışmadıklarından bahseden işçiler, orta uzun vadede sendikasız yapamayacaklarının da farkındalar. Ayrıca, işçiler sözleşmeden yararlanabilmek için ara bir formül olarak Türk Metal'e üye olmasalar da aidat vermeye devam edebileceklerini belirtiyorlar.

Yeni bir sendika kurma fikrini sorduğumuzda ise, bunun zor olduğunu ve ayrıca işkolu barajının altında kaldığında sözleşme haklarının olmayacağını belirten işçiler, sandıklar koyarak Türk Metal dışındaki kendi işkollarındaki diğer sendikaları oylamak şeklinde bir fikir ortaya koyuyorlar. İşçiler en çok oy alan sendikaya üye olabileceklerini belirtiyorlar.

O sendikaya geçmek istemeyen işçilerin çoğunluk eğilimine uygun hareket etmeyebileceği ve işçilerin parçalanma olasılığında bahsettiğimizde ise ne yapacaklarına dair halen tartıştıklarını açıkladılar ve üretime döndükleri andan itibaren, yönetimin ve birçok beyaz yakalı çalışanın, Türk Metal'in işçilerini baskı altına almaya ve sindirmeye çalışacağını farkında olduklarını söylediler.

Kısacası işçiler büyük bir hareket oluşturdu ancak bu hareketin nereye taşınacağı konusunda, alternatif geliştirmekte zorlanıyorlar ve aslında şu an buna o kadar da odaklanmıyorlar. İşçiler **“Sözcülerimizi biz seçiyoruz ve sözcülerin görüştüğü meseleleri hep birlikte oyluyoruz”** diyerek kararlarını kendileri almalarından memnun olduklarını vurguluyor; aynı zamanda sendikal yasaların ortaya çıkardığı büyük güçlükleri gördüklerini ifade ediyorlar.

Sohbetlerimiz sonucunda gördük ki işçiler bir yandan işçi inisiyatifine dayanan bir hareket tarzı yaratsalar da etkisinde oldukları siyasi ve kültürel yaklaşımlar kendini gösteriyor. Bir yandan valiliğin belediyelere işçilere yardım yapma yasağı koyduğunu belirtirken diğer yandan polisin de kendilerine destek verdiğini söylüyorlar. Polisin önce destekçi ve dost görünebileceğini fakat bu samimiyetin daha sonra işçileri direnişten koparmak için ikna çalışmasına dönüşeceğini söylediğimizde ise işçiler bu olasılığı da reddetmiyorlar fakat işçilerin büyük bölümü polise mesafe de koyamıyor.

Emekçinin Gündemi

Metal işçisinden öğrenelim, işçi sınıfıyla bağımızı güçlendirelim!

Metalde büyük bir grev, eylem ve direniş dalgası yaşandı ve devam ediyor. Grevi canlı haliyle gözlemlemek ve ondan öğrenmek, direnişin içerisinde yer alarak bütünleşmeye çalışmak önceliklidir. Bu olmadan yapılacak en ileri tespitin de sayfalarca değerlendirmenin de sınıf mücadelesinde pek bir hükmünün olmadığını hepimiz biliyoruz. Şu an metal grevi üzerinden yığınla şey söylenebilir, bunlar zaman içerisinde söylenmelidir de... Fakat şu an esas olan fabrikalara ve direniş alanlarına yönelimi hayata geçirmektir. Bu sadece bu grev ve direniş için değil yarın gelececek grev ve direnişler için de zaruridir.

En stratejik sektörlerden birinde (metalde); ülkenin sayılı büyük işletmelerinde (Renault, Tofaş, Ford...); ülkenin en büyük sendikasına bağlı (Türk Metal), ağırlıklı olarak dini ve milliyetçi sağ ideolojilerin etkisindeki işçiler tarafından; ülkenin en belirleyici sermaye güçlerine karşı (MESS, Koç...); uluslararası sermayeyi de ciddi oranda etkileyen büyük bir grev örgütleniyorken elimizdeki bütün olanaklarla bu grev için seferber olmak, her şey bir yana ondan öğrenmek asli görevimizdir. Kaypakaya'yı andığımız yakın zamanda, onun işçi sınıfı ve emekçi kitleler içerisindeki çalışma tarzını; yaptığı tahliller ve uyguladığı yöntemi metal grevi özümlünde hayata geçirebilmek onun görüşlerini yaşatabilmenin de en temel ölçütlerindedir. Aksi tüm söylem ve pratikler kendini tekrar etmenin ve kitlelerin gerisinde kalmanın (özgülden metal grevinin) da göstergesidir. Bu hastalığımız ne yazık ki halen gerçekliğini koruyor.

Kuşkusuz metal grevini çok yönlü değerlendirerek, ihtiyaç olanı yeniden açığa çıkarmalı ve derinlikli bir sorgulamaya gitmeliyiz. Bunu yapamadığımızda bir dahaki dalgayı da izleyen pasif aktörler olmaktan kurtulamayız. İşçi sınıfı mücadelesini tartıştığımızda açık sözlülükle belirtmek gerekir ki bu bizim ve genel olarak sosyalist hareketin gerçekliğidir. İşçi sınıfının yeterince içerisinde değiliz; fabrikalarda, üretim alanlarında yeterince yokuz ya da sınıf çalışması yürütmüyoruz. Doğal olarak etki ve rolümüz de ya çok sınırlı oluyor ya da olmuyor. Me-sele bir yanıyla bu kadar basit ve yalındır.

Uzun zamandır, mayalanmakta olan yeni işçi hareketine ve bunun gelişebileceği alan ve biçimlere dair tartışma yürütüyor ve önemli öngörülerde bulunuyoruz. Sınıf hareketindeki kopuş ihtiyacına dair belirlemelerimiz ve özellikle ülkedeki stratejik sektörlerdeki işçilerin hem ekonomik hem de sendikal alanda yaşadığı sıkışmaya dair tespitlerimiz denebilir ki gerçek oluyor. Kuşkusuz işçi sınıfına karşı yoğunlaşan saldırıları ve örgütlenmelerde yaşanan tıkanmayı, kısacası sınıf hareketini takip eden herkes bu tespitleri yapabilir ve bir şekilde yapıyor. Fark yaratacak olan bu öngörü ve tespitlere uygun bir yönelim ve konumlanmaya gidip gidilmediğidir. Kısmen bu yönelimi hayata geçirmek için adımlar attığımız söylenebilir fakat açık ki bu adımlar hiç de abartılacak bir çapta değildir ve çok yetersizdir.

İşçi sınıfının kendiliğinden hareketi yükseliyor ve yükselmeye devam edecek. Fakat artık biliyoruz ki bu hareket bildik yol, yöntem ve araçları aşan, ondan farklılaşan bir rota izliyor. İşçi sınıfı kendiliğinden bilincile grevler, direnişler örgütüyor; gerici-bürokrat sendikaları tasfiye ediyor; komite ve kurullar oluşturuyor; kendi demokrasisini işletiyor. Her hareket işçi sınıfının tarihsel deneyimlerinden belli tarzları hayata geçirirken, ihtiyaç olan örgütlenme biçimlerine dair yeni modelleri de nüve halinde açığa çıkıyor. Tam da sosyalist hareketin müdahalesine ihtiyaç duyulan bir aşama yaşanıyor.

Örneğin greve giden metal işçileri kendi fabrikalarında Türk Metal'i büyük oranda tasfiye ettiler. Fakat şimdi nasıl bir örgütlenmeyle yol alınacak? Şu an kritik soruyu bu oluşturuyor; bundan sonra ne olacak? Alternatif oluşturmasa da başka sendikalara mı yönelecek; hareket dağılarak daha geriye mi düşecek; Türk Metal'in hakimiyeti tekrar tesis mi edilecek ya da işçilerin oluşturduğu temsiliyet nereye evrilecek? Sosyalist hareket bu konuda ne diyecek ve neyi önerecek?

Tekrar belirtmek gerekirse sınıf hareketinde sosyalist hareketin müdahalesine ihtiyaç var. Peki sosyalist hareket bu müdahaleyi yapabilecek bilince ve işçi sınıfı içerisinde zorunlu organik bağlara sahip mi? Bu soruları sormaya ve cevap aramaya devam edelim ancak bütün cevapların işçi sınıfı içerisinde elde edilebileceğini unutmadan grev ve direnişler için harekete geçelim.

Kartal'da

Liseli Yeni Demokrat Gençlik (YDG) Süleyman Demirel Lisesi, Şehit Öğretmen Hüseyin Ağırman Teknik Lise ve Endüstri Meslek Liselerinde direnişte olan metal işçilerine destek olmak için sınıflarında tahtalarına destek mesajları yazdı.

Aydınlar ve Partizan'dan Mersin HDP'ye ziyaret

Mersin: 21 Mayıs günü Mersin'de gerçekleşen **Özgür Gelecek İle Dayanışma Gecesi** öncesi bir araya gelen HDP İzmir Milletvekili Adayı **Pınar Aydınlar** ile **Partizan, Yeni Demokrat Kadın, Yeni Demokrat Gençlik** ve **Grup İsyân Ateşi** temsilcilerinden oluşan bir heyet, Mersin HDP İl Binası'na bir ziyaret gerçekleştirdi. 18 Mayıs günü Adana ve Mersin HDP bürolarında eşzamanlı gerçekleştirilen bombalı saldırıya ilişkin geçmiş olsun dileklerini ileten heyet, HDP il yöneticileri ve

HDP İl Eşbaşkanı **Didar Gül** ile görüştü, saldırıya ilişkin bilgi aldı.

Saldırıyı kınayan Pınar Aydınlar, seçim sürecinin başladığı ilk günlerden bu yana HDP'ye dönük 100'ün üzerinde saldırı gerçekleştiğini hatırlattı. Seçimlerde HDP'ye dönük ilginin arttığını vurgulayan Aydınlar, kendi seçim bölgesi olan İzmir'den çeşitli örnekler verdi. Bu saldırının yeni bir sürecin başlangıcı olduğunu vurgulayan Didar Gül, Mersin ve Adana'nın seçilmesinin tesadüf olmadığına değindi. Bu bölgede bir-

likte hareket eden güçlerin hemen hepsinin çalışmalarına katıldığını vurgulayan Gül, bu gelişmenin HDP'ye tahammülsüz olanlar tarafından rahatsız edici olduğunu söyledi.

Partizan temsilcisi ise saldırının yalnızca HDP'ye yönelik değil, bu seçimlerde HDP çatısı altında birlikte seçim çalışması yürüten tüm devrimci, demokrat ve ilerici kesimlere yönelik olduğunu söyledi. Mersin'deki saldırgan tablonun sürdüğünü söyleyen Partizan temsilcisi Özgür Gelecek ile dayanışma etkinliğine dönük Valilik yasağının da bu konsept-

tin bir parçası olduğunu vurguladı. Daha sonra heyet, il yöneticileri ile birlikte bombanın patladığı yerde incelemelerde bulundu.

"Adaletin yolunu yapan yok"

İstanbul: Cumartesi Anneleri, gözaltında kaybedilen yakınlarının akıbetini sormak ve failerin yargılanması talebiyle sürdürdükleri adalet arayışlarının 530'uncu haftasında da Galatasaray Meydanı'nda 20. yılında bir araya geldi. Eylemde, ilk olarak konuşan kayıp Fehmi Tosun'un eşi **Hanım Tosun**, kaybedilen yakınlarının failinin devlet olduğunu belirterek, "*Devletin kirli yakasını bırakmayacağız ve pisliklerini ortaya çıkarana kadar mücadelemize devam edeceğiz*" dedi. Tosun'un ardından konuşan kayıp Murat Yıldız'ın annesi **Hanife Yıldız** da, yürüttükleri mücadele sırasında darp edilerek gözaltına alındıklarını belirterek, 90 yıllık cumhuriyetin insanlara bunları yaşattığını söyledi.

Bu haftanın basın açıklamasını okuyan Cumartesi insanlarından **Hepgül Bozoğlu**, Türkiye'de hukuksuzluğa dayalı bir rejimin olduğunu dile getirerek, "*Bu topraklarda ceza adaleti işletilmedi, suçlular cezazsız kaldı. İnsanlık suçlarını işleyenler yargılanmayacaklarını bilmenin güveniyle davrandılar*" dedi.

Hasta tutsak Şahin'e özgürlük

İstanbul: İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu üyeleri, "F oturumu" eyleminin 164'üncü haftasında Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelerek hasta tutsaklara özgürlük istedi.

Diyaliz tedavisi gören tansiyon ve kalp hastası tutuklu **Asker Şahin**'in durumuna dikkat çekilen eylemde açıklamayı yapan **Seza Horuz**, Şahin'in cezasının bitimine birkaç ay kaldığını belirterek cezaevi koşulları nedeniyle sürekli kilo kaybeden ve sağlık durumu gün geçtikçe kötüye giden Şahin'in sağlık durumunun göz önünde bulundurularak tahliye edilmesini istedi. Hapishanelerde yaşamını yitiren hasta tutsakları hatırlatan Horuz, hükümete "*Daha ne kadar sessiz kalacaksınız? Daha ne kadar görmezden geleceksiniz? Ölüyorlar*" dedi.

KDP-PKK çatışması ve algı operasyonu

Irak-İran sınırında KDP'nin üslenme alanı kurması üzerine PKK ile ortaya çıkan çatışma hiç kuşkusuz kendi içinde birçok stratejik konuyu barındırmaktadır. Özellikle ABD'nin bölgesel politikalarında taşeron konumunda olan KDP'nin Irak-İran sınır hattı üzerine ansızın konumlanma isteği açık biçimde KDP'nin kendiliğinden, münferit bir karar değil. Zaten KDP'nin resmi sitesi Rudaw'da konuya ilişkin yapılan açıklamalar PKK'yi yapratmayı hedeflemektedir. Öyle ki burjuva basında Kürt güçleri çatıştı şeklinde verilen haberlerin esas olarak Rudaw'ı tamamlama gayreti gütmekle birlikte esas olarak Kürt halkının ulus birliğini baltalamaya dönük bir algı operasyonu olduğu söylenebilir.

KDP'nin sınır bölgesine konumlanması KDP'yi ilgilendiren bir amacın olmadığını, bir süre önce 15-20 kişiden oluşan bir grup KDP-İ peşmergesinin

Xinere alanına girerek, Doğu Kürdistan'a geçmek istediklerini ve bu noktada kendilerine gereken yardımın gösterildiğini ifade eden HPG ancak grubun sınırı geçmeyerek HPG güçlerinin yoğun olarak bulunduğu Xinere alanının bir noktasında (Berbızına) Diyan'a'dan 7-8 araçlık bir güçle konumlandığını belirtti.

Bu konumlanış hakkında bilgi almak isteyen HPG konuya ilişkin yaptığı açıklamada bir grup HPG gerillasının görüşmeye gittiğini, ardında bekleyen HPG güçlerinin ise Peşmergeler tarafından esir alınmak istendiğini, çeşitli uyarıların yapıldığını ve uyarı esnasında havaya ateş açıldığını ancak Peşmergelerinde ateşle karşılık verdiğini ifade ederek 2-3 dakikalık bir çatışmanın çıktığını belirtti. HPG açıklamasında bir Peşmerge'nin hayatını kaybettiğini, bir Peşmerge'nin ise yaralı olarak HPG karargâhında tedavi

altına alındığını belirtti.

Algı operasyonu devam ediyor

KDP ve PKK arasında çıkan bu çatışmadan her zaman olduğu gibi bu sefer de nemalanmaya çalışan burjuva basın seçimler sürecin önce böylesi bu gelişmeyi kapışmanın derdiyle yanıp tutuşuyor.

Seçimler öncesi propagandaları ile Erdoğan'a ve AKP'ye biatta sınır tanımayan burjuva feodal basın konuya ilişkin Kürt ulusunun birliğini baltalama derdiyle kalemini salladı.

Konuya ilişkin HDP yaptığı açıklamada "*Tüm halkımız ve kamuoyu bilmelidir ki bizim saldırma veya çatışma yanlısı olmamız söz konusu değildir. Oradaki bir timlik gücümüz kendisini etkisiz kalmak isteyenlere karşı ateş etmek zorunda kalmıştır. Bu çatışmanın yaşanmasından ve bir peşmergenin şehit düşmesinden üzüntü duyduğumuzu belirtmek istiyoruz. Olayın gerçeği böyledir. Buna rağmen önceden hazırlanmış olduğu belli olan bazı basın-yayın organları ve çevrelerin olayı çarpıtarak yansıtma güçlerimizin saldırdığını ve büyük bir çatışmanın yaşandığını yansıtma keskinlikle iyi niyetle bağdaştırılamaz. Biz olayın netleştirilip ve çözüme kavuşturulması için ortak her türlü soruşturma ve tartışma durumuna açık olduğumuzu belirtiyoruz. Tüm yurtsever kamuoyu, demokratik parti ve çevreleri tahrik edici, kışkırtıcı girişimlere duyarlı olmaya, ulusal demokratik tutumu almaya çağırıyoruz*" diyerek, burjuva basının gerçek yüzünü ortaya koydu.

Gewer'de 14 yaşındaki çocuk yaralandı

H. Merkezi: Rojava'da DAİŞ çetelerine karşı yürütülen savaşta yaşamını yitiren YPG savaşçısı Mazlum Altekin'in Colemerg Gewer'de düzenlenen cenaze törenine on binlerce kişi katıldı.

Mürşitpınar Sınır Kapısı'ndan alınan cenazeler Şakitan Köprüsü'nde binlerce kişi tarafından karşılanarak ilçeye doğru getirildi. Yüzlerce kişi çarşı merkezini trafiğe kapatarak oturma eylemi yaptığı, ardından cenaze konvoyu-

nun oluşturulduğu yürüyüş ile Orman Mahallesi mezarlığına gelindi. Yürüyüşte YPG/YPJ'nin Rojava'daki direnişi selamlandı. Savaşçılar, yapılan konuşmaların ardından toprağa verildi.

Cenazeyi ilçeye sokmamak için ilçe merkezini ablukaya alan polis, defin işleminin ardından çarşıda toplananlara gaz bombası, plastik mermi ve tazyikli suyla saldırdı. Polis saldırısında 14 yaşındaki F.Ö. adlı çocuğun kafasına gaz

bombası isabet etti.

Yaralanan çocuk Gewer Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı ancak ilk tıbbi müdahalenin ardından sağlık durumunun ciddiye gitmesi üzerine Van'a sevk edildi. Gewer'deki çatışmalar ise akşam saatlerine kadar sürdü. Cengiz Topel Caddesi, Kışla ve Cumhuriyet mahalleleri ile Şemdinli yolunda süren çatışmalarda gaz ve ses bombaları ile tazyikli sulu saldırıya kitle taşlarla, havai fişeklerle karşılık verdi.

Antakya'da homo-transfobiye karşı yürüyüş

Antakya: Bir yılı geride bırakan LGBTİ hareketi Antakya'daki tohumunu 1 Mayıs ile atmış bugün 17 Mayıs Uluslararası Homofobi ve Transfobi Karşıtlığı Günü'nde ete kemiğe bürünerek Antakya sokaklarına aktı.

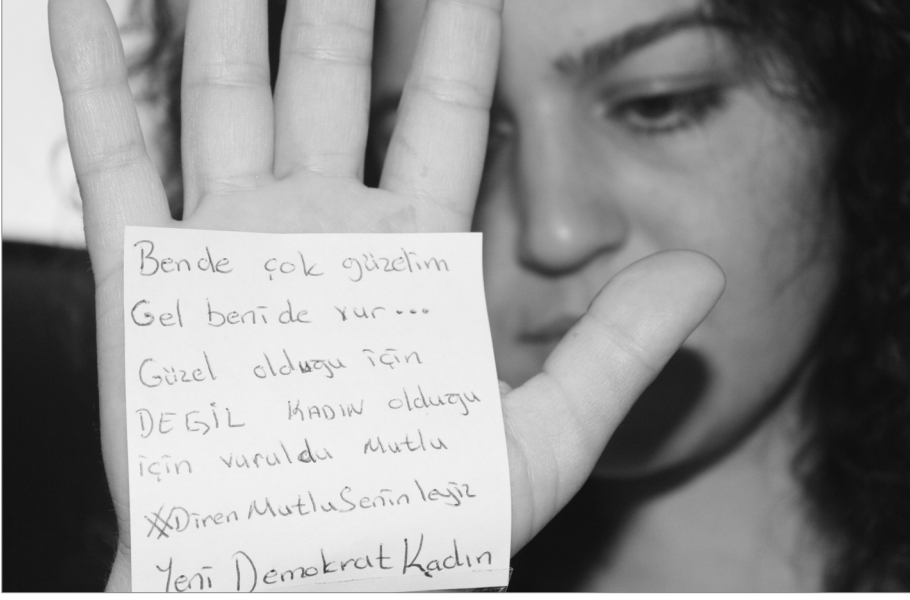
Eğitimsen önünde toplanan Kaws Kuzah LGBTİ Topluluğu'nun örgütlen-

miş olduğu; HDP, Kadın Emeği Kolektifi ve Yeni Demokrat Kadın'ın da destek verdiği eylemde, "Sömürüye, Transfobiye, Baskıya, Homofobiye Kuzzul-kurt" yazılı pankart açıldı. Kitle, "Trans cinayetleri politiktir", "Susma haykır eşcinseller vardır" sloganları ile köprübaşına kadar yürüdü.

Burada yapılan açıklamada "Bizler var olabilmek istiyoruz, ev, iş, eş, arkadaş edinebilmek, sokakta özgürce gezebilmek istiyoruz. Nefret cinayetlerine kurban gitmek istemiyoruz. Kalbimizde sınırsız, sınıfsız, cinsiyetsiz bir dünyanın hayali var, bu hayal gerçek olana kadar direneceğiz" denildi. Mücadele ve örgütlenme çağrısıyla açıklama sonlandırıldı.

Bu şiddet "güzel", "medyatik" olduğu için değil;

Amedli Mutlu Kaya geçtiğimiz günlerde evinde vuruldu. Mutlu şu an yoğun bakımda ve ölümlü pençeleşiyor. Mutlu'ya yönelik bu saldırının ardından aralarında eski sevgilisinin de bulunduğu 4 kişi gözaltına alındı, 1 kişi tutuklanırken geri kalan 3 kişi aynı gün serbest bırakıldı.

Buraya kadar kadınlarla aynı "kaderi" paylaşan Mutlu, diğer kadınlardan bir derece daha şanslıydı. Çünkü o; bir ses yarışmasına katılmış, ünlü bir şarkıcının "veliahtı" ilan edilmiş, yarışmada birinci olmuştu. Bu yüzden de eline "malzeme" geçen erkek egemenliğinin gizli-açık savunucusu burjuva medya timsah gözyaşları eşliğinde Mutlu'yu gündem yapmıştı.

Hele bir de "töre" demişlerdi kadınların her gün her an yaşadığı/yaşayabileceği bu şiddetin adına! Tam reytinglik!

KADIN OLDUĞU İÇİN...

Mutlu güzel, "medyatik" olduğu için değil kadın olduğu için vuruldu!

Kadın katilleri, düşmanları bu ülkede paşa paşa gezdiği için vuruldu!

Kadınların "tehdit alıyorum" çığlıkları karakollar, savcılıklar, mahkemeler tarafından duyulmazlıktan geldiği için vuruldu!

İkiyüzlüsünüz!

Bizler kadına yönelik şiddeti "malzeme" olarak ele alan, Mutlu'nun güzelliği üzerinden "bu güzelliğe nasıl kıydın" minvalinde paylaşımlarla bu şiddeti gündemleştiren erkek egemenliğinin ikiyüzlülüğünün artık midemizi bulandırdığını söylemek istiyoruz.

Çünkü bu zihniyet; aynı zamanda genç bir kadının kendi hayatına dair aldığı kararın, attığı adımın karşısında onun canını alacak hakkı erkeklerle veren zihniyetin ta kendisidir.

Nasıl ki, canımızı hala yakan Özgecan'ın katledilmesini "masumiyet" üzerinden vererek; "masum olmayan" kadınların ölümü hak edebileceği algısını meşrulaştırmaya çalıştıysa; bugün de Mutlu'nun güzelliği, "medyatikliği", üzerinden bu şiddeti gündemleştirmiş ve bu şiddetin kökenindeki erkekliği gizlemeye çalışmıştır.

Hayır!

Mutlu güzel, "medyatik" olduğu için değil kadın olduğu için vuruldu!

Kadın katilleri, düşmanları bu ülkede paşa paşa gezdiği için vuruldu!

Kadınların "tehdit alıyorum" çığlıkları karakollar, savcılıklar, mahkemeler tarafından duyulmazlıktan geldiği için vuruldu! Bu yüzden de hem bu şiddete hem de erkek egemenliğinin ikiyüzlülüğüne isyanımız var.

Diren Mutlu!

Diren, kadınlar seninle!

Yeni Demokrat Kadın

Mutlu'nun sesine ses katmak için...

Ankara: 17 Mayıs Pazar gecesi 03.30 sıralarında Amed'deki evinde silahlı saldırı sonucu ağır yaralanan Mutlu Kaya için kadınlar, Ankara Yüksel Caddesinde basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın açıklamasına Mutlu Kaya'nın Ankara'da oturan ablası da katıldı. Açıklamanın ardından Mutlu'nun sesine ses katmak için **Rosa Kadın Korosu** şarkılarıyla destek verdi.

Yeni Demokrat Kadın, AKA- DER Kadın Faaliyeti, Rosa Kadın

Korosu ve **HDK Kadın Meclisi**'nin örgütlediği açıklamada toplanmanın amacının erkek şiddetine karşı örülen kadın dayanışmasını göstermek olduğu söylendi.

"Veriler ortadadır. Geçtiğimiz dört ay boyunca 100 kadın katledildi. 42 kız çocuğuna tecavüz edildi. 102 kadın zorla seks işçiliği yaptırıldı" denildi. Katilleri "iyi hal indirimleri" ödüllendirilen, kadını hayatın her alanından silmeye çalışan iktidarın, kadın katliam-

larını meşrulaştırıldığı vurgulandı.

Açıklamada son olarak "Özgecan, Ferhunda, Nevin, Ferinaz Mutlu Kaya isyanımızdır. Erkek şiddetine karşı bütün kadınları yan yana durmaya, örgütlenmeye, öz savunmaya çağırıyoruz. Kadınlar kahkaha atmaya, şarkı söylemeye, sokaklarda olmaya, mücadele etmeye devam edecekler" denildi. Ardından Rosa Kadın Korosu şarkılarıyla Mutlu Kaya'ya desteğini vurguladı.

HDP'li kadınlardan "eril futbol"a karşı kadınca futbol

H. Merkezi: Futbolun erkeklere ait bir spor olarak algılanmasına ve erkek egemenliğinin önemli merkezlerinden biri olmasına karşı kadınlar "kadınca bir futbol" etkinliği düzenlediler. **HDP İstanbul 1. Bölge Kadın Koordinasyonu** tarafından HDP kadın milletvekili adayları ile kadın futbol takımı Libertariyash kadınlarla Kalamış Sosyal Tesisleri'nde düzenlenen maçta kadınlar sahaya 7 dilde "**Kadın yaşam özgürlük**" pankartı astılar.

"Faşo lige hayır", "Özgür kadın, özgür futbol" ve "**Metal işçileri direnişte, kadınlar destekte**" dövizleriyle sahaya giren kadınların maç sırasında "**Keçe Kurdan**" şarkısının çalınmasıyla rakip takımın kadınları biraraya gelerek halay çekti ve devamında ise "**Jin jîyan azadî**" ve "**Seni başkan yaptırmayacağız**" sloganlarını attı. Maçın 10-11 bitmesiyle birlikte kadınların futbol maçı, barajların dayanışma ruhu ile yıkılacağına göstergesi oldu.

"Barajı aşarsak Passolig'i kaldıracamız"

Maç sonrası HDP Milletvekili Adayı **Serpil Kemalbay**, "Bu karşılaşmayla amacımız endüstriyel futbola karşı olduğumuzu göstermek. Spor kâr amacı güden bir sektör olarak kabul ettiğimiz bir olgu değil. Sporun bütün halkın, gençliğin, kadınların, erkeklerin, yaşlıların, engellilerin, toplumun bütün kesimlerine yayılmasını istiyoruz. Passolig uygulamasına karşı çıktığımız için HDP'nin bildirgesinde Passolig'in kaldırılacağı var. Barajı aşmışımız takdirde Passolig'i kaldıracamız" dedi.

Milletvekili adaylarından **Hülya Avşar** ise, maç sonucunu değerlendirecek, "Burada birlikte kazandık. Ashında bütün alanların kadınlarla birlikte güzelleştiğini gördük. Futbolun sonunda da eşit bir beraberlikten sonra halaya durduk. Biz bütün alanların ortak bir birliktelik temelinde yaşam bulmasını ve bütün futbol camiasını da özgürleşmek iddiasındayız" diye konuştu.

“Düşman saldırıyorsa iyidir!”

7 Haziran yaklaşırken, genel seçimler gündemi daha fazla işgal etmeye başladı. Hiç şaşırmadığımız HDP saldırıları ise bu işgalin ciddi bir parçası; çünkü HDP'nin büro ve çalışmalarına dönük saldırılar onlarca ilde yüzü geçiyor.

Devlet açısından kolluk gücü anlamında “en korunaklı” yerlerde dahi silahlı, ateşli, sopalı ve taşlı saldırılar gerçekleşiyor, ülkenin en büyük şehirlerinden ikisinde seçim bürolarında eş zamanlı bomba patlatıyor, partinin genel merkezine dahi saldırı gerçekleştiriliyor, vekil adaylarına şehir dar edilmeye çalışılıyor. Örnekler çoğaltılabilir fakat bunlar devletin ne “barış”, ne “çözüm” dinlediğinin ve genetik kodlarındaki faşist kimliğinin ortaya konulabilmesi, memlekette demokrasi namına gram şey olmadığını gösterilmesi açısından yerlidir.

Devletin bir şeylerden rahatsız olduğu ve 90 yıldır birilerinden rahatsız olmayı öğrettiği “vatanperver” delikanlılarının “vatani kurtarmak” adına çabalara giriştiği anlaşılıyor. Tayyip Erdoğan ile Davutoğlu başta olmak üzere AKP yetkililerinin HDP şahsında ezilen kesimleri bir araya getirme çabasına kıvrıldığı burun ve ağızlarından kustukları kan; HDP'ye dönük bombalar haline gelmektedir. Ve AKP kurmayları burunlarını 180 derece kıvrırmakta, kan kusmaya devam etmekte kararlılar.

Kürde saldırmanın meşru olduğu toplumsal durumda yani şovenizmin teslim aldığı halkımızda, HDP'nin çeşitli kesimleri bir araya getirme çabası ve Kürtlerin derdini anlatabilme zemininin kuvvetleniyor oluşuna ses çıkarmaması faşizmin doğasına aykırıydı zaten.

HDP'ye 114 saldırı gerçekleşti!

İnsan Hakları Derneği'nin 23 Mart-19 Mayıs tarihleri arasındaki yaşanan saldırıları raporlaştıran çalışmasına göre; 126 saldırı olayının 114'ü HDP'ye yönelik gerçekleşti. Raporda darp edilen 49 kişiden 47'sinin HDP'li olduğu, seçim süresince gözaltına alınan 32 HDP'linin işkence ve kötü muameleye tabi tutulduğu, HDP'ye saldırı gerçekleştirenlerin sadece 7'sinin gözaltına alındığı ve bunlar içinden de sadece bir kişinin tutuklandığı verilen bilgiler arasında. Ayrıca yine bu süreçte HDP'nin iki mitingi ve bir konserinin yasaklandığı, bir yürüyüşünün engellendiği ve bir mitingi için de meydan tahsis

edilmediği belirtildi.

Devletin bütün imkânlarını kullanarak, muazzam paralar harcayarak seçimlerde daha fazla koltuk almanın, böylece Anayasayı tek başına değiştirebilme gücüne erişmenin hesabını yapan AKP ve iktidarı ele almanın hayalini kuran CHP ve MHP başta olmak üzere düzen partilerinin aksine halka ve kendi dinamiklerine dayanarak seçimlere hazırlanan, adletsiz yarışta faşizmin yüzde 10 barajına karşı bir irade savaşı veren HDP'nin hala halkı tehdit ederek, korku yoluyla oy topladığını iddia eden egemenlerin bu hali ikiyüzlülüktür.

Türkiye gibi ülkelerde burjuvazinin oyun sahası olan seçim süreçlerinin dahi “can bedeli” bir mücadeleyi gerektirdiği, HDP'ye dönük saldırılarla bir kez daha anlaşılıyor.

Kürde saldırmanın meşru olduğu toplumsal durumda yani şovenizmin teslim aldığı halkımızda, HDP'nin çeşitli kesimleri bir araya getirme çabası ve Kürtlerin derdini anlatabilme zemininin kuvvetleniyor oluşuna ses çıkarmaması faşizmin doğasına aykırıydı zaten.

Dört yanlışla mücadele eden doğru hangisi?

Devlet yetkilileri kendi oyun sahalılarında planladıkları oyunların lehlerine ve aleyhlerine göre sonuçlarını da hesaplamaya çalışıyor. Hem bunca saldırı yaşanıyor ve neredeyse kimse tutuklanmıyor ama Adana ve Mersin'de bombalar patlayınca ve bombadan korku değil HDP'yi daha fazla sahiplenme çıkınca hemencecik bombayı patlatanın kim olduğu bulunuyor.

Şöyle diyor Başbakan Davutoğlu; *“Paralel çete ve Doğan medya suçu AK Parti'ye yüklemeye kalktılar. Şimdiye kadar AK Partili birinden şiddet sözü duyduğumuz mu? HDP Başkan çıktı 'AK Parti yaptı' dedi, beni ve Cumhurbaşkanımızı suçluyorlar. Bir de MHP'ye pas attı HDP... Yolunu bulamayan Kılıçdaroğlu 2 saatte suçluyu buldu, 'AK Parti' dedi. Dün tespit edildi, bugün açıklaması yapıldı. DHKP-C'den tutuklanan bir terörist çıktı.”* Sonra stratejik derinliği oldukça fazla(!) bir sözle devam ediyor Davutoğlu; *“Maskeleri birer birer indireceğiz. CHP, MHP, HDP, Paralel dört ediyor. Bir doğru dört yanlış götürecek.”*

Bomba tutmayınca, faili hemen bulundu!

114 saldırı olmuş, doğru düzgün tek fail yakalanmamış, daha *“AKP'li birinin ağzından şiddet duyduğunuz mu”* diye utanmazca bir soru sorulabiliyor! Devletin en yüksek temsilcileri olarak her şeyden sorumlu olan ve üstüne düşeni yapması gereken kişilerin HDP'ye dönük bunca saldırıya dair hiçbir girişiminin olmaması, bu sistemli saldırıların bizzat devlet tarafından organize edildiğine kanıtken daha da kendilerinin misyonunu

manipüle etme çabası, yoksul halkımıza gerçekleri göstermeme kabiliyeti takdire şayan.

Devrimci bir örgütü hedef göstermeye çalışarak, hem eylemi devletin yapmadığını kanıtlamaya hem de ezilen halkın devrimci, demokratik güçlerini karşı karşıya getirmeye çalışanlar asıl bombanın ellerinde patladığının farkındalar. Ki DHKP-C'li dedikleri kişi, IŞİD üyesi çıkınca HDP'ye dönük gerçekleşen onlarca saldırıdan daha büyük darbe alıyor devlet ve savunucuları.

Siyasi atmosferle matematik dersi vermeyi de ihmal etmeyen Davutoğlu, doğru-yanlış belirlemesini yanlış yapmakla, HDP'nin en temel dört yanlışla mücadele eden doğru olduğunun da en az bizim kadar farkında aslında. Ve bu kadar saldırıyor olmaları bu bir doğrunun dört yanlışla mücadelesini anlatabildiğimiz, anlatılan ve anlayacak olan insanların sayısının hiç de azımsanmayacak sayıda olduğundandır.

HDP saldırılarına barikat olalım, sistemin temellerine vurulan darbeyi güçlendirelim!

Kürt halkının faşizme karşı mücadeleyi demokratik alanda da yükseltme çabası ile bu çabanın bütün ezilen kesimlerle ortak yaratılması iradesi, her ne kadar düşmanın oyun sahasında gerçekleşse de, sistemi ayakta tutan şovenizm zehrine vurduğu darbe başta olmak üzere, ezilen halkımızın yana gelerek sadece AKP'ye değil düzen partilerine karşı yükselttiği mücadele gibi çeşitli sebepler devleti korkutuyor ve oyun sahasını kontrol adına taarruza geçmeye itiyor.

Mao yoldaşın **“düşman saldırıyorsa iyidir”** belirlemesi, ülkemiz koşullarında ezilenler açısından gelişen ve kitlelerin dayanışma ruhunu kuşandığı bu süreçte tarihsel bir hatırlatmayı yapıyor.

“Nerede bir direniş ve mücadele varsa...” şiarının sadece tarihsel bir kesiti ifade etmediği ve özellikle mücadelenin büyüdüğü, saldırıların arttığı böyle süreçlerde yukarıda bahsettiğimiz politik kırılmaları da hafızamızda tutarak devrimci sorumluluk, ve bilinç gereği saldırıları göğüslemek elzemdir. Seçimlerle sınırlı olmayan bu çatışmanın seçimin son vakitlerinde daha da artabileceği gerçekliğine de dikkat çekerek, düşman saldırıyorsa iyi şeyler oluyor algısını güçlendirerek sistemin temellerine vurmaya devam edelim...

TKP/ML TİKKO Kadın Komitesi ile söyleşi

H. Merkezi: Gerilla alanında oluşturulan Türkiye Komünist Partisi/Mark-sist Leninist, Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu (TKP/ML TİKKO) Kadın Komitesi, kuruluş amacı ve çalışma tarzına dair bir söyleşi gerçekleştirdi. Elimize e-posta yoluyla ulaşan söyleşi haber değeri taşıdığı için yayınlıyoruz:

- Gerilla alanında kadınların örgütlenmesi için özgün kadın çalışması neden gerekli?

- Toplumsal algılayışa göre "savaş, erkek işidir". Kadınların yeri ise o çok "korunaklı" sanılan evleridir. Bu yüzden de kadının, kurtuluşu için silah elde savaşması çok da "normal" karşılanmaz. Ama şu da bir gerçektir ki; zulmün olduğu yerde direniş de isyan da vardır/olacaktır. Aslında tarih, kadınların sayısız isyan ve direniş öyküleriyle doludur. Ülkemizde de kadınlar yıllardır bu savaşın içinde çeşitli düzeylerde yerlerini almış, hala da alıyorlar. Kadının savaşılabildiğini, "güç" olduğunu gösteren sayısız örnekler var. Bunu kendi tarihimizden, sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesi veren diğer örgütlerin tarihinden biliyoruz. Kobanê'de, Şengal'de en önde savaşan kadın gerillalar, buna yakın zamandan en güzel örneklerdir. Beşler, buna en yakın örnektir.

Bugünü anlayabilmek için öncelikle dünümüzü, tarihimizi iyi bilmek, çözümlenmek gerekir. Kadının dün savaş-taki rolü neydi? Bugün ne ve nasıl olmalı? Bu sorulara vereceğimiz cevaplar, bizim neye yöneleceğimizi de belirleyecek. Bu yönelimde önümüze çıkan engelleri aşabilmemiz için öncelikle geçmişimizin olumlu ve olumsuz yönlerinden öğreniyoruz. Gerilla alanında geçmişten bugüne parçalı da olsa yapılan çalışmaların deneyimi üzerine örüyoruz mücadelemizi. **Erkekliğin en fazla üretildiği bir alandayız.** Ve erkek egemen ideolojinin yansımalarını fazlasıyla taşıyoruz. Doğal olarak kadın ve erkeklerin örgütlenmesi için politikalarımız aynı düzeyde olamaz. Eşitsiz başladığımız bu mücadelede kesinlikle özgün politikalara ihtiyacımız var. Beşler'in biriktirdiği deneyim, yarattıkları değer, bizim en büyük mirasımız. Onlar, bu alanda kadınların da sorumluluk alabileceklerinin, komutan, siyasi komiser olabileceklerinin, önderleşebileceklerinin, kısacası savaşın özneleri olabileceklerinin mirasını bıraktılar bize. Onlardan boşalan yerleri belki hızla dolduramadık ama yönümüz ileriye, yüzümüz örgüte, halka dönük olduğu sürece bu sürenin çok da uzun olmayacağına inanıyoruz. Örgütlenmede attığımız pratik adımların ileriye doğru olduğunun en somut göstergesi de komiteleşmede attığımız adımlardır.

"Kadın Komitemiz bir ihtiyacın ürünü"

- Alanda bir kadın komitesine neden ihtiyaç duyuldu?

"Erkekler 'kaybedeceklerini'

kadınlar 'kazanacaklarını' tartışıyor"

- İlk olarak geçtiğimiz yıl özellikle kış kampında özgün kadın çalışmalarına başladık. Ve belli düzeylerde pratik adımlarını da attık. Toplumun yıllardır bize yüklediği rollerin, biçim değiştirerek örgütte de varlığını sürdürüyor olması bizim neye yöneleceğimizi gösterdi. En başta kendimizden başlamalıydık. Ve biz de kendimize yöneldik. Geleneksel kadın rollerini ne kadar taşıdığımızı çözümlenerek pratikte nasıl aşacağımıza kafa yorduk. İşimizin zor olduğunu biliyoruz. Çünkü ayrıca zorlamamız gereken bir de örgüt içinde var olan ve kadınların ulaşması çok da kolay olmayan komutanlık, yöneticilik, politika üretme gibi **erkek iktidar alanları** var. Sözün kısası savaşımız hem dışımızdaki düşmana, hem örgütümüzdeki erkek egemenliğine, hem de kendi içimizdeki geleneksel kadınlık rollerimize karşı sürüyor.

TKP/ML TİKKO Kadın Komitesi de bu ihtiyacın ürünü olarak gündeme geldi. Komitemiz, TİKKO içindeki kadın yoldaşların, ideolojik ve politik gelişiminden sorumlu olarak esasta iç örgütlülüğünü sağlayacak. Savaş yürüttüğümüz bölgedeki kadınların bilinçlendirilmesi, örgütlenmesi ve savaşa katılması için aktif çalışmalar yürütecek.

Kadın ve erkek yoldaşlar olarak yer aldığımız bu savaşa eşit koşullarla başlıyoruz. Doğal olarak gelişimimiz de eşit olmuyor. Erkek yoldaşlarla aynı düzeye gelene kadar onlara göre daha çok engel aşmamız, kendi gücümüzü açığa çıkarabilmemiz, kendimize güvenebilmemiz için daha çok mücadele etmemiz gerekiyor. "Aynı yerdeyiz, eşitiz" anlayışını kabul etmiyoruz. Bu yüz-

den özgün politikalara, özgün örgütlenmelere ihtiyaç duyuyoruz.

Şimdiye kadar yetersiz de olsa yeni başladığımız özgün çalışmalarımızın belli düzeyde pratik yansımaları oldu. Aynı noktalarımız, aynı mangalarımız, aynı toplantılarımız, kendi yaşam alanlarımızın olması, yaşamımız hakkında söyleyecek sözümüzün olması, örgüt içinde belli bir güce ulaşmamızı da getirdi. Hedefimiz çalışmalarımızın, politikalarımızın pratikle buluşması... Ancak her şeyden önce komitemizin örgütlenmesi, gerilla alanında yürüttüğümüz çalışmaların kurumsallaşması açısından atılan önemli bir adımdır.

"Toplumsal şekillenişini sorgulayarak başlıyoruz"

- Ne tür çalışmalar yürütüyorsunuz?

- Öncelikle belirtmemiz gerekiyor ki, hiçbir şey için olmadığı gibi bu çalışma için de hazır bir reçetemiz yok. Ve bir bütün TİKKO, savaşı savaşın içinde öğrenecekse, kadınlar olarak savaşın içindeki sorunlarımızı savaşın içinde daha fazla girerek çözümlenmeye başlıyoruz. Ve kadının savaş içindeki sorunları yalnızca gerillayla başlatılmıyor. Gerillaya katılan her bir yoldaşın toplumsal şekilleniş içindeki konumları ve esasta bu toplumsal şekillenişin sorgulanmasıyla başlıyoruz çalışmalarımıza. Yani bu bir yöntemdir; sorunları, çelişkileri görme yöntemidir. Erkek egemen ideoloji eğitimlerinde, işlenen dersin konusu kapsamında yaptığımız çözümlenmeler de böyledir. Örneğin; toplumsal cinsiyet rolleri üzerinden tartıştığımız "tabi olma, bağımlık, kendine güvensizlik, duygusalılık" vb. başlığında her bir yoldaşın kendi pratiğinden örnekler vermesiyle çözümlenme yapılıyor. Ama elbette sorun ve çelişkileri görmek yetmiyor, bu sorunları çözmek için adım adım yönelmek gerekiyor.

Örneğin, bir yoldaş konuşmada, kendini ifade ederken sorun yaşıyorsa öncelikle bunun nedenlerini bulmaya yöneliyoruz. Ve pratik adım olarak da o yoldaş, her toplantıda mutlaka söz almayı önüne koyuyor. Bu genel yöntem dâhilinde yaptığımız özgün kadın eğitimleri, özgün erkek eğitimleri ve ortak eğitimlerle belirlenen gündemleri işliyoruz. Hem kadın hem de erkek yoldaşların eğitimlerinin özgün olması kendini ifade etme, açma açısından önemlidir. Ve yine aldığımız ayrı kadın teknikleri de özgüllüğü görme açısından bir adımdır.

Erkeklerin "kaybedecekleri", kadınların "kazanacakları" **- Erkek yoldaşlar arasında da çalışmalarınız var mı?**

- Yaptığımız eğitimler erkek yoldaşları da kapsamaktadır. Erkek yoldaşlar arasında yaptığımız çalışmaların ayrı bir önemi de var. Bildiğimiz kadarıyla erkek yoldaşlar için her hafta yaptığımız özgün çalışma örgütümüzde ilk kez yapılıyor. Ve ilk olmanın getirdiği belli yetersizlikler olsa da önemli bir deneyim ve birikim oluşturduğunu görmek gerekiyor... Erkek yoldaşlar şimdiye kadar sorunu kendi dışlarında gördükleri için kendilerine yönelmede, kendilerini açmada çok daha tutuk davranıyorlar. Çünkü kaygılar farklılaşsa da kendine dair bir sorgulamaya gitmek, erkek yoldaş açısından da çok zor oluyor. Her iki çalışmayı birlikte düşündüğümüzde şu sonucu çıkarmak çok da abartılı olmaz.

Erkek yoldaşlar kendilerini sorgularken "kaybedecekleri" şeyleri düşündükleri için açmayı, açığa çıkmayı ilk başlarda çok da fazla istemiyorlar. Oysa kadın yoldaşlar gerekliliğine inandıkları zaman kendilerine yönelirken "kazanacakları" şeyleri düşündükleri için erkeklere göre daha açık davranabiliyorlar. Bu da kuşkusuz toplumsal şekillenişin bir sonucu. Erkek yoldaşlar yıllardır kendilerine öğretilen erkekliklerini kaybedince geriye bir şey kalmayacağından korkuyorlar. Bu çalışmaların başlangıcı ve sonu arasında yoldaşlarda kendine yönelmede, kendini açmada belli bir değişimden bahsedebiliriz.

Bunun dışında Bölge Komutanlığı tarafından da alınan karar gereği; her toplantıda "kadın yoldaşlara yaklaşım" gündeminin olması sorunun daha fazla gündemleştirilip tartışılması, derinleştirilmesi açısından da önemli bir yerde durmaktadır. **(Devam edecek)**

Tutuklanan ATİK'liler derhal serbest bırakılsın!

Geçtiğimiz Nisan ayında Avrupa'nın birçok ülkesinde ATİK ve Yeni Kadın'a gerçekleşen operasyon ve tutuklamalar İsviçre'de bulunan devrimci, demokrat ve yurtsever kurumlar tarafından kınandı.

İsviçre

Aralarında **Bern Bleiberecht**, Bern Augenauf, **RJG. Revolutio-näre**, Jugendgruppe Bern, **Solidarité sans frontiere**, İTİF, **YDG**, Yeni Kadın, **IGIF**, İDHF, **DEM-KURD**, İHDD, **BİR-KAR**, ASM, **SYKP**'nin bulunduğu **İsviçre ATİK'le Dayanışma Komitesi**, yaptığı açıklamada yapılan saldırı ve tutuklamaların amacı ve boyutunun ATİK'i "terör örgütü" olarak damgalamak olduğunu belirtti. Saldırıların örgütlenme özgürlüğünün sınırlanması-kaldırılması anlamına geldiği ifade edilen açıklamada, "Tutuklanan ATİK'liler derhal serbest bırakılsın" denildi.

Yunanistan

Yunanistan'da haftalardır süren imza kampanyasına son bir haftada 10'un üzerinde kurum imza verdi.

Selanik Belediyesi Kanalizasyon İşletmesi Emekçileri Sendikası, Poligiro Mücadele Komitesi, **Kalamaria Belediyesi Emekçileri Sendikası**, Selanik Irkçılığı Defedin Hareketi, **Arkeologlar Sendikası**, Trikala Orta Öğrenim Eğitim Emekçileri Sendikası, **Ahaia Doktorlar Birliği**, Militan Gençlik Hareketi ve **Halk Direnişi** yaptıkları açıklamada, "ATİK aktivistlerinin tutuklamalarının tek amacı savundukları düşünceler ve demokratik haklar için verdikleri mücadeledir" diyerek saldırıların Yunanistan'ın mücadele eden herkese karşı uyguladığı bir politika olduğunu ifade etti.

Saldırıların asıl amacını Türkiyeli devrimcilerin mücadelelerinin kriminalize edilerek korkutulmaya çalışılması olarak açıklayan kurumlar, "Bizler tutuklananların derhal serbest bırakılmasını, başka ülkelere iade edilmelerinin engellenmesini ve iltica talebinde bulunanların taleplerinin karşılanmasını talep ediyoruz" dediler.

OLİ İMASTE ATİK, ATİK DEN EİNE MONİ!

15-18 Nisan tarihlerinde başını Almanya'nın çektiği ATİK'e yönelik operasyonlar sonucu 12 devrimci gözaltına alınarak tutuklandı. ATİK'i ve politik kimliğini "suç" nedeni olarak göstermeye çalışan emperyalist güçler ve onların emir eri devletleri, adeta terör estirerek devrimcileri gözaltına alarak tutuklamıştı. Bu saldırı sadece on iki devrimciyi değil aynı zamanda

demokrasi, insan hakları, göçmen hakları için mücadele eden tüm kurum ve kişilere de korku salma ve sindirmeyi amaçlamaktadır. ATİK üye ve destekçilerine saldırının hemen ardından AGİF eş başkanına yönelik saldırı, Kobanê için yürütülen yardım kampanyası için açılan banka hesabının kapatılması hiç de tesadüf değildir. Başını Almanya'nın çektiği AB emperyalistleri tarafından yürütülen ve organize edilen ilerici, devrimci güçlere yönelik saldırıların, ATİK ile sınırlı kalmayacağı tanık olduğumuz bu örneklerle kendini göstermektedir. Saldırılara karşı gelişen direniş hareketinin amacı, ATİK tutsaklarının özgürlüğü zemininde politik kimliğin, mücadele hakkının ve meşruluğunun, haklı olanın savunulmasıdır. Emperyalistlerin devrimcileri ve mücadelelerini terörize etme çabası bir kez daha boşa çıkacaktır.

ATİK ve politik kimliğin savunulması mücadelesinin önemli ayağı olan Yunanistan'da yürütülen çalışmalar yaygınlaşarak devam ediyor. Kampanya biçiminde ele alınan çalışmaların ilk ara finali 19 Mayıs Salı günü yapılan miting ve yürüyüş oldu. Saat 19:00'da Atina Propilea meydanında Destek Komitesi tarafından yapılan mitinge, **ATİK-Yunanistan Komitesi**, YKP (M-L), **Antarsia**, ML-YKP, **Rozinante**, Türkiyeli ve Kürdistanlı devrimci kurumlar katıldı. Mitingde, yapılan konuşmalarda saldırı kınanarak, tutsakların serbest bırakılması, iadelerinin durdurulması ve iltica taleplerinin kabul edilmesi vurgusu yapıldı. Yüzlerce kişinin katıldığı mitingin sona ermesinden sonra kitle yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca; "ATİK Tutsaklarına Özgürlük", "Mücadeleler Yargılanamaz", "Türkiyeli Devrimciler ve İntifada Halklara Yol Gösteriyor", "Ey Halk Boyun Eğme, Diren ve Mücadele Et", "Emperyalizme ve Faşizme Ölüm" sloganları atıldı. Yürüyüş Sindagma (Parlamento) meydanını geçtiği sırada meydana toplanan ve Pontus (Karadenizli Rumlar)'ın soykırımını protesto eden faşist ve gericilerin saldırısına uğradı. Kısa süreli arbedenin ardından yürüyüş devam etti. Kortejlerin ilk durağı Meclis önünde bir süre bekleyerek tutuklamaları ve iade girişimlerini protesto etti. Meclise bugüne kadar sendika ve demokratik kitle örgütlerinden toplanan

imzalar sunuldu. Buradan sonra kitle AB bürosuna yürüdü. Burada da AB protesto edildi. Ardından kitle Almanya elçiliğine yürüdü. Burada ise Almanya'nın politik göçmen kurumlarına saldırıları protesto edildi. Bir süre bekleyen kitle ardından eyleme son verdi.

Atina dışında, Girit Hania ve İraklio'da ve İonnina şehirlerinde yapılan miting ve eylemlerle saldırılar protesto edilerek tutsakların serbest bırakılarak, iadelerinin durdurulması istendi.

20 Mayıs günü yapılan Destek Komitesi-Atina toplantısında, bugüne kadar yapılan çalışmalar değerlendirilerek, önümüzde ki süreçle ilgili planlar yapıldı. 26 Mayıs Salı günü Adalet Bakanlığı önünde kitlesel eylem yapılarak oluşturulacak komitenin başkanlıkla görüşmesi, 28 Mayıs Perşembe günü de Ekonomi Üniversitesinde bütün örgüt ve kurumların katılım sağlayacağı bir panelin gerçekleştirilmesi kararlaştırıldı.

ATİK Yunanistan Komitesi

Yunanistan SYRİZA MK üyesi ile görüşüldü

Partizan temsilcisiyle görüşme yapıldı.

Öncelikle HDP İzmir adayı Pınar Aydınlar kendisini tanıtarak, görüşmenin içeriği ile ilgili bilgilendirme yaptı ve Yunanistan'da tutuklu bulunan ATİK üyelerinin serbest bırakılmasını talep etti. Ardından ATİK yöneticisi Nuray Ay TC-Almanya işbirliğiyle Almanya Adalet Bakanlığı'nın kararıyla eş güdümlü olarak Avrupa ve İsviçre'de ATİK'in üye ve yöneticilerine yönelik yapılan operasyonun hukuksuzluğuna değindi. "Yunanistan'da bu anti-demokratik uygulamaya ortak olmuştur" dedi ve aynı zamanda Yunanistan'a kabul ettiği 1951 Cenevre Sözleşmesi'ni hatırlatarak Yunanistan'daki ATİK üyelerinin hukuksuz bir biçimde tutuklu olmalarına dikkat çekti.

Tutsak olan ATİK aktivistlerine ilişkin hazırlanan bir dosya sunuldu. SYRİZA Hükümeti'nin Başbakanından randevu talep edilerek bu sürecin takipçisi olunması talebi iletildi.

Karşılıklı soru-cevap ve bilgilendirmeye devam eden görüşmede SYRİZA MK Üyesi ve aynı zamanda Dış İlişkiler Genel Başkan Yardımcısı Bournous dosyayı inceleyeceğine söyleyerek, yapılan görüşmeyi olumlayarak talepleri başbakana iletteğini belirtti.

Aynı zamanda talep edilen randevu için kısa zamanda dönüş yapacaklarını ifade etti.

İzmir: HDP ile dayanışma amacıyla İzmir'de bulunan SYRİZA MK Üyesi **Yiannis Bournous** ile ATİK süreciyle ilgili bir görüşme gerçekleştirildi.

ATİK'e yönelik operasyon ve tutuklamalar ile birlikte Yunanistan'da 15 Nisan'dan bu yana hukuksuz bir biçimde tutuklu bulunan ATİK üyelerinin serbest bırakılması için eylemlilikler devam ediyor.

Bununla birlikte bu sürecin muhatabı olan SYRİZA'nın İzmir HDP Mitingi'ne katılım göstermesiyle birlikte ATİK süreciyle ilgili bir komisyon oluşturuldu. Bu komisyon SYRİZA temsilcisiyle bir görüşme talebinde bulundu. Komisyonunda yer alan HDP İzmir Milletvekili adayı **Pınar Aydınlar**, ATİK Yöneticisi **Nuray Ay** ve

ATİK'e bir destek de Selanik'ten!

H. Merkezi: Yunanistan geneline yayılan ve her geçen gün yaygınlaşarak devam eden eylemler zincirinin son halkasına Selanik'te yapılan eylem eklendi. 23 Mayıs Cumartesi günü saat 11.00'de yapılan eylem Almanya Konsolosluğu'nda kitlenin toplanmasıyla başladı.

ATİK Destek Komitesi tarafından organize edilen eyleme, ATİK Yunanistan Komitesi üyeleri de katılarak destek verdiler. Almanya Konsolosluğu önündeki eylemde, Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde gerçekleştirilen tutuklamalar protesto edilerek ATİK tutsaklarının serbest bırakılması ve siyasal linç saldırısının sona erdirilmesi dillendirildi. Konsolosluk duvarına tutuklamaları protesto eden metnin ve toplanan onlarca destek açıklamasının asılmasının ardından, kitle Beyaz Kule'ye doğru yürüdü. Burada bir süre bekleyen kitle saldırıları protesto etti.

Burada eyleme son veren kitle direnişin ve dayanışmanın süreceğinin ifade etti. Yerel basının yoğun ilgi gösterdiği eylem, bir çok gazetede yayımlandı.

Özgürlük ve zorunluluğun bilince çıkarılması olarak **DİSİPLİN!**

“Disiplin” denildiğinde ilk akla gelen genellikle kısıtlama, sınırlama, denetim tabi tutma, özgürlüklerin engellenmesi biçiminde olmaktadır. Kimilerince bilinçli biçimde çarpıtılarak, bu kavram, demokrasinin, hak ve özgürlüklerin karşısında gibi gösterilmekte, bilinçlerde bir yanılsama yaratılmaya çalışılmaktadır. Oysa disiplin, demokrasi ve özgürlüğün teminatı, zorunluluğun bilince çıkarılmasıdır.

Disiplin, kişinin kendi yaşamını kontrol altına alıp örgütlediği öz disiplinden başlayıp; iş, çalışma, parti disiplini gibi çok çeşitli uygulama ve fiillere kadar uzanan, toplumsal yaşamda

düzen ve koordineyi sağlamak için hayatın birçok alanında uygulana gelen bir dizi bilinçli eylemi kapsıyor. Toplumsal yaşamda öz disiplin; kişinin kendisini geliştirip, yaşamını organize etme, emeğini daha verimli kullanma, kendisine güven, yaşama sevinci ve hayata daha sıkı sarılmak gibi edimlerin bütünlüğü içinde önemli bir yerde dururken; öz disiplinden bir bütün bağımsız olmamakla birlikte devrimci yaşamda da parti disiplini, partiyi, mücadeleyi geliştirmek ve ileriye taşımak açısından vazgeçilmez bir yerde bulunuyor.

Biz de bu yazımızda devrimci saf-

Disiplin anlayışı ve parti disiplini aynı zamanda zorunluluğun bilince çıkarılmasıdır. Zorunluluk bilince çıkarılmadan başarı elde edilemez.

sipline bağlıdır. Bunlar bir bütünün iki çelişmeli yönüdürler. Ve merkezîyetçilik olmadan demokrasi, disiplin olmadan da özgürlük olmaz.

Disiplin anlayışı ve parti disiplini aynı zamanda zorunluluğun bilince çıkarılmasıdır. Zorunluluk bilince çıkarılmadan başarı elde edilemez. Evet, özgürlük istiyorsak özgürlüğün önündeki zorlukları ve zorunlulukları da görmek, kavramak ve bilince çıkarmak zorundayız. Buradaki zorunluluk disiplindir. Zorunluluğun kavranması disiplini getirir. Yine zorunluluğun kavranması, yani disiplinin gerekliliğinin kavranması demek aynı zamanda **sorumluluk bilincini** doğurur. Bu anlamda parti disiplini, sınıfa, yoldaşlarına, partiye ve halka karşı sorumluluğu gerektirir. Tüm bunlara karşı sorumluluk duymayanın özgür gelecek yaratma düşü de olmaz. Parti disiplini de ezilenlerin demokratik ve sosyalist devrime zorunlu olduğunu, bunun biricik mücadele aracının KP olduğunu kavramamış, bilince çıkarmamış demektir.

Unutmayalım ki; KP ne kadar doğru, isabetli, sürecin, an'ın, kitlelerin ihtiyaçlarına yanıt olacak, mücadeleyi ileri taşıyacak kararlar alıp, politikalar geliştirirse geliştirsün, bunlar militanlar tarafından kavranıp titizlikle yaşama geçirilmiyorsa, kitlelerle buluşturulmuyorsa, parti disiplini de kavranmıyor, içi boş bir formaliteye, görev savmaya dönüştürülüyor demektir. Alınan bu doğru karar ve politikaların güncel yaşamda hiçbir önemi, karşılığı da yoktur/olmayacaktır.

Son olarak bu kadar önemli, vazgeçilmez olan parti disiplininin nasıl korunup denetleneceğini ve güçlendirilebileceğini Lenin Yoldaşla birlikte cevaplayalım: “... birincisi, proleter öncünün sınıf bilinci ve devrime bağlılığı, dayanıklılığı, özverisi, kahramanlığıyla. İkincisi, en geniş emekçi kitlelerle, öncelikle proleter kitlelerle, ama proleter olmayan emekçi kitlelerle de bağ kurma, onlara ulaşma ve onlarla belli ölçüde kaynaşma becerisiyle. Üçüncüsü, bu öncü tarafından hayata geçirilen politik önderliğin doğruluğuyla; geniş kitlelerin doğruluğundan kendi deneyimiyle emin olması koşuluyla politik strateji ve taktiğinin doğruluğuyla. Bu koşullar olmadan, görevi burjuvaziyi devirmek ve tüm toplumu yeniden biçimlendirmek olan gerçekten ileri sınıfın partisi olma yeteneğindeki devrimci bir partide disiplin sağlamak olanaksızdır”. (Kadro Sorunu Üzerine s.67-68)

Bugün bize düşen görev de, gerçek anlamda çelikten bir parti yaratmak ve onunla özgür geleceği inşa edebilmek için, sadece parti disiplini değil, yaşamımızda bir bütün olarak devrimci disiplini hâkim kılmak olmalıdır.

Kavgada ölümsüzleşenler

Yıldız Çiçek: 1968 Dersim Merkez Gevrek köyü doğumlu olan Yıldız Çiçek 1 Haziran 1992'de Artvin Şavşat'ta bir ihbar sonucu yoldaşları ile etrafi kuşatılır. Sayıca ve donanım bakımından çok üstün olan düşmana karşı saatlerce çatışır. Çatışmada Yıldız ölümsüzleşirken yoldaşları çemberi yarmayı başarmışlardır.

Ahmet Kargın: 1963 Dersim Ovacık doğumlu olan Kargın, profesyonel faaliyet yürütürken Erzingan-Ergani yöresinde konakladıkları sırada Erdal Aslan adlı hain tarafından Haziran 1992'de katledilir.

Ramazan Kılavuz: 1959 Urfa Siverek doğumlu olan Ramazan Kılavuz 1975'te örgütlenir ve 1980 AFC'si döneminde Diyarbakır zindanlarında ağır işkencelerden geçirilir. 4 yıl tecritte toplam 11 yıl yaşadığı zindanlarda psikolojik ve fiziki tahribatlar nedeniyle yurtdışına çıkar. Mücadelesini burada sürdürür. Ancak işkencenin yarattığı tahribat nedeniyle 3 Haziran 2001'de İsviçre'de yaşamından vazgeçerek aramızdan ayrılır.

larda gerekli ve zorunlu olan parti disiplini üzerinde duracağız. Biliyoruz ki en ileri ve en devrimci sınıf olan işçi sınıfı gücünü üretimdeki rolünden alır. Sadece kendi sınıfının değil, bütün toplumun kurtuluşu için mücadele eder ve geleceğin teminatıdır. Kurtuluş giden bu yoldaki en temel mücadele aracı, örgütü ise birbirine bağlı örgütlerin toplamı olan KP'dir. Komünist parti örgütlenmiş olan proletaryanın sınıf bilinçli, en ileri, en örgütlü, öncü müfrezesi ve temel savaşım örgütüdür. Proletaryanın sınıf mücadelesinin tüm biçimlerini yönetir, yönlendirir ve kurtuluşunun da garantisidir. Nasıl ki işçi sınıfının gücü örgütü ise, örgütünün yani KP'nin gücü deideolojisi, bu ideolojiye uygun ürettiği politikaları ve demirden disipline sahip örgütlerinden gelir. Parti disiplini proleter sınıfın birliğinden-disiplininden gelir. Parti disiplini proleter sınıfın birliğinin en yüksek biçiminin disiplinidir. Proletarya partisinin tüm bileşenlerini kapsar.

Stalin yoldaş güçlü, sağlam bir parti yaratabilmek için “partinin, ideolojik birlik, hedeflerin ve hareketin berraklığı, pratik eylemlerin birliği ve geniş parti kitesinin partinin görevleri karşısındaki bilinçli tavrı temelinde oluşan demirden bir proleter disiplin sağlaması zorunludur” (Kadro Sorunu Üzerine – İnter yay. S.67) diyor. Parti disiplini böyle kavranmadığında, uygulansa da disiplin boş bir formali-

taye çevrilir. Oysa parti disiplini ne içi boş, körü körüne uygulanan, görev icabı yerine getirilen bir formalitedir ne de zoraki dayatmalarla uygulanan bir disiplindir. Sadece basit emir komuta zincirinin mekanikçe uygulandığı bir fiil, eylem de değildir. **Gönüllülüğe dayanan bilinçli bir edimdir.** Partinin ideolojisinin, politikalarının kavrandığı bilinçli olarak pratiğe uygulandığı, ilkelerinin yaşama geçirildiği devrimci bir eylemdir. Pratik eylemin birliğidir. Lenin yoldaş da parti disiplini “**eylem birliği, tartışma ve eleştiri özgürlüğü**” (İşçi Sınıfı Partisi Üzerine – Lenin) olarak tanımlarken, tartışma ve eleştiri özgürlüğünden yoksun bir eylem birliğinin olamayacağını vurgular.

Parti disiplininin bir diğer özelliği de **demokratik merkezîyetçilikle** iç içe geçmiş ve birbirini tamamlıyor olmasıdır. Disiplin, merkezîyetçilikle özdeşleşerek demokratik merkezîyetçiliğin pratikteki uygulaması olmaktadır. Yani disiplin demokratik bir merkezîyetçiliğin olmadığı yerde “aşırı demokrasi” biçiminde başbozuk, anarşizm vs. oluşursa parti disiplininin olmadığı yerde de disiplinsizlik, düzensizlik, kuralsızlık, kargaşa kaçınılmaz olur. Tersten de demokrasinin olmadığı yerde diktatörlük oluşurken, parti disiplininin doğru kavranmadığı yerde de hot-zotçuluk gelişir. Kısaca demokrasi merkezîyetçiliğe, özgürlük de di-

İzmir'de seçim çalışmaları üzerine...

İzmir: Seçimlere sayılı günler kala seçim çalışmalarımız tüm coşkusıyla devam ediyor. İzmir'de 1. Bölge Milletvekili Adayı Pınar Aydınlar'la birlikte yürüttüğümüz seçim çalışması girilmedik alan bırakmayarak devam ediyor

Yoksul emekçi mahallelerde halk toplantılarına katılıp, esnaf ziyaretleri yapıyoruz. Yoğunluklu olarak 1. Bölge çalışmalarına katılıyoruz. Pınar Aydınlar ile birlikte bugüne kadar Konaç, Karabağlar, Buca, Gazimemir, Torbalı, Selçuk, Balçova Narlıdere ilçelerinde köy ve yöre dernekleri (Ağrılılar, Dersimliler, Mardinliler, Tokatlılar ...) ziyaretleri yapıldı ve buralarda HDP'nin "Yeni Yaşam" projesi anlatıldı.

Mahallelerde açılan seçim büro açılışları halkın yoğun ilgi ve coşkusıyla karşılanarak açılışlar küçük mitinglere dönüşmüş durumda.

Mahallerde yapılan etkinliklerin büyük bir çoğunluğu Mayıs ayına denk geldi. Pınar Aydınlar yer aldığı her etkinlikte Mayıs ayında yitirdiğimiz devrimci önderleri anarak söze başladı. Denizlerin darağacındaki kararlılığı, İbrahim Kaypakkaya'nın 90 gün boyunca işkencehanelerdeki destansı direnişi, Haki Karer ve 4'lerin isyancı ruhu anlatıldı. Ve direnişleriyle tarihe adını kazıyan Mayıs ayı şehitlerinin, bugün Kobanê'de yaşam bulduğuna değinildi.

Seçim çalışmaları yürütürken, HDP'nin "Yeni Yaşam" taleplerini dile getirirken sohbetimizin derinleştiği noktada HDP'nin bugünkü ivmesinin geçmişte bedeller ödenerek büyütülen mücadeleler sonucunda açığa çıktığına değiniyoruz. Kobanê'de kazanılan zaferin etkisi daha önce giremediğimiz evlerin kapısını açıyor bizlere.

1. Bölgenin yanı sıra Bornova, Çiğli ilçelerinde de çalışmalara katılan Pınar Aydınlar ilçe meydanları ve mahallerle kadın ve gençlik şölenlerinde yer almasıyla birlikte, buralarda Alevilerin yoğun bir ilgisiyle karşılaşıyoruz.

Alevilerin yoğun yaşadığı emekçi mahallelerde yıllardır CHP'ye oy veren kesimlerin bizleri ilgiyle karşıladığından söz edebiliriz. Sohbetimizde CHP'nin sol söylemler kullanarak yıllarca Alevilerin oylarını aldığını ve CHP'nin bugün tıpkı AKP gibi kendi Alevisini yaratma derdinde olduğunu

teşhir ediyoruz. Maraş, Çorum, Derişim katliamlarını hatırlatıyoruz. Aslında bu katliamların hiç de yabancı olmayıp birebir tanıdığı olanlar, HDP'ye çok ikna olmasalar da bazı evlerde oyların paylaştırıldığına tanık oluyoruz. İkna edemediğimiz yaşlı bir amca "çocuğum ve eşim size oy verecek" diyor. Pınar Aydınlar'ın kulağına "bu seçimlerde oyum size, HDP'ye" diyenlere rastlıyoruz. Yine bir evde "eşim hangi partiye verirse ona vereceğim" diyen ev emekçisi kadına asıl önemli olanın kendi öz iradesi olduğuna dikkat çekerek kadınların yaşamları üzerinden, kendi kararlarının önemine değinerek kadınların iradesini taşıyan HDP'ye oy vermesini talep ediyoruz. Kadınlar artık eşlerinin partisine değil, kendi iradelerini temsil eden bir partiye oy vermelerinin önemini anlatıyoruz. Yıllarca biz kadınlar için kutsallaştırılan aile kurumunda, hiç söz sahibi olmayan kadınların, yaşamın birer öznesi olduklarını hissettiriyoruz.

1. Bölge adaylarıyla birlikte Balçova ilçesinde Sanayi Sitesi'nde işçi atölyelerini ziyaret ederek, işçilerin talep ve önerilerini de dinleme fırsatı bulduk. Gerçekleştirdiğimiz sohbetlerde işçiler arasında HDP'ye oy vermeyi düşünenlerin yanı sıra HDP'ye uzak olup, fakat bir o kadar da sohbetimize ortak olan işçilere de denk geliyoruz.

Ve yaklaşık 2 aydır Gazimemir Serbest Bölgede sendikali oldukları için işten atılan SF Deri işçilerinin direnişini selamlamak ve destek olmak için, Gazimemir HDP ilçe yöneticileri ve Pınar Aydınlar ile bir-

likte bizler de Özgür Gelecek okurları olarak işçileri ziyaret ettik. Sadece seçim sürecinde değil, direniş ve mücadelenin sürdüğü her alanda olma iradesi konularak işçilerin direnişleriyle ilgili sürecin takipçisi olacağımızı belirtiyoruz.

İzmir'de seçim süreciyle birlikte çaldığımız her kapıda, girdiğimiz her sokakta konuşmak için bir nedenimiz var. İlk defa aralanan kapılarda derdimize ortak olanlar, mücadelemize saygı duyan fakat daha düne kadar bize uzak olanlar bu süreçte bize çok ama çok yakınlar. Biz, kitleden bize yönelen bu ilginin mutluluğunu yaşarken; evlerde, mahallede, kahvelerde, otobüste tek gündem seçim. Herkesin gündeminde olan, yaşamında büyük bir yer kaplayan seçimler için sayılı günleri devrimci coşkuyla bütünleştirip, kitlelerin gündemini kendi gündemimizle birleştirelim.

Seçim çalışmaları... Seçim çalışmaları...

İstanbul

Okmeydanı: Okmeydanı'nda Partizan, Kızıl Dayanışma'nın desteği ile Okmeydanı Parkı ve Sağlık Ocağı önünde HDP standı açarak bildiri ve broşür dağıtımını gerçekleştirdi. Çalışmalar Perpa İş Merkezi önü ve Kaptanpaşa Mahallesi'nde kurulan Perşembe pazarında da devam etti. 20 Mayıs Çarşamba ise Selahattin Demirtaş ve Figen Yüksekdağ'ın seçmenlere yazdığı ve kişiye özel düzenlenen zarflardaki mektupların dağıtımını yapıldı.

İzmir

İzmir Çiğli Güzeltepe Mahallesi'nde HDP halk buluşması etkinliği düzenlendi. Etkinlik Kürtçe şarkılar eşliğinde coşkulu bir halayla başladı. Ardından HDP Güzeltepe Kadın Meclisinden **Alkım Demir** konuşma yaptı. Konuşmasında kadınların erkek egemen sisteme, tecavüze, tacize ve cinsel obje haline getirilmesine karşı HDP'de örgütlenmeleri gerektiğini söyleyen Demir, LGBTİ bireylerle birlikte yeni yaşamı kuracaklarını vurguladı.

Etkinlik İzmir 2. Bölge milletvekili aday **Eylem Yıldız**'in konuşmasıyla devam etti. Eylem Yıldız konuşmasında "Anadilimize sahip çıkmalıyız. Asimilasyon politikalarına karşı savaşmamız gerekiyor. Anadil bu memleketi bölmez aksine gül bahçelerini çoğaltır" dedi. İzmir 1. Bölge Milletvekili aday **Pınar Aydınlar** da etkinlikte yer aldı. Pınar Aydınlar konuşmasına Kobanê direnişini selamlayarak başladı. Aydınlar, "15 gün sonra bizler daha fazla yoldaş olacağız. Çünkü her gün binlere onbinlere yüzbinlere ulaşıyoruz. Biz bu deryayı ummanlara çevirdik ve seçim günü yaklaştıkça provokasyonların arttığını görüyoruz. Bizim şanlı devrimci tarihimiz yılmadı. Biz de yılmayacağız ve o şanlı devrimci tarihimizle barajları yıkacağız" dedi.

Bursa

Gemlik: Gemlik HDP ilçe örgütü tarafından 22 Mayıs günü şölen düzenlendi. Şölenle program su-

nucusunun açılış sunumu, Mayıs ayı şehitleri şahsında tüm devrim ve demokrasi şehitleri için saygı duruşuyla başladı. Daha sonra ise şölene katılım gösteren kurum temsilcileri ve milletvekili adayları birer konuşma gerçekleştirdi. Program Gemlik HDP İlçe Eşbaşkanı **Hikmet Keskin**'in seçimler ve metal işçilerinin direnişine dair yaptığı konuşmayla devam etti. Keskin devamında dayanışmaya vurgu yapıp birlikte mücadelenin önemine değinerek konuşmasını sonlandırdı.

Şölene Diyarbakır milletvekili **Altan Tan** katılarak konuşma gerçekleştirdi. Ayrıca Bursa HDP milletvekili adayları da birer konuşma yaptılar. Şölenle DHF, Partizan ve HDP stantları açıldı. Şölenin yapıldığı salona Partizan, "**Seçim ve Sendika Barajlarını Yıkalım! Metal İşçilerinin Haklı Direnişlerini Sahiplenelim!**" yazılı pankart astı.

Eskişehir

Eskişehir'de **Yeni Demokrat Gençlik** ve **Partizan** okurları Gültepe Mahallesi'nde seçim çalışması gerçekleştirdi. Mahalle sokaklarına yaygın bir şekilde seçim afişleri yapılıırken seçimlere ve komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın ölümsüzlüğünün 42. yılına ilişkin ajitasyonlar yapıldı; ayrıca HDP'ye yönelik saldırılar da ajitasyonlarla teşhir edildi ve 7 Haziran seçimlerinde oylar HDP'ye çağrısı yapıldı.

Antakya

Çalışmaların bu haftaki adresi Çanakoluk Köyü oldu. Partizan imzalı "Oylar HDP'ye" bildirisi ev ev dolaşarak halka ulaştırıldı ve yerel gündemlere dair tartışmalar yürütüldü. AKP'nin Suriye politikalarının bütün halkı rahatsız ettiği, üç parçaya ayrılan köyde yaklaşık 3 bin seçmenin bulunduğu, her dönem yüzde 99 olan CHP oylarının HDP'den yana değişeceğine vurgular yapıldı. Çalışmalarda Partizan imzalı ve "AKP'nin Eğitim Donattığı Katiller İştebrak'ta Alevileri Katlediyor" yazılı bildiriler de dağıtılarak sistem teşhiri yapıldı.

Eskişehir

HPG komutanı Murat Karayılan (Heval Cemal) ile yapılan görüşmeden notlar -2-

“Arîn Mîrkan’ın eylemi dönüm noktasıydı”

Munzur Dersim; Kürt hareketini ve çözüm sürecini anlamak ve daha sağlıklı değerlendirmek için geçmişin ders ve deneyimlerine başvurmak gerekir. Geçmiş ulusal hareketlerin mücadele tarihine başvurmak gerekir. İttihat ve Terakki, Ermeni temsilcileriyle bir yandan görüşme yaparken diğer yandan soykırım planları yapıyordu. Bu süreç öğretici ve eğiticiydi.

Murat Karayılan; TC’nin sermayesi Rum ve Ermeni sermayesi üzerinde kendi ulus devletini kurdu.

Türkiye sol hareketi Rojava’dan sonra kendisini sorguluyor. Birçok grup yeniden silahlı mücadele yoluna başvuruyor. Türkiye sol hareketlerin birleşmesinin önünde bazı güçler vardır. Bazı devrimci örgütler gelip, eğitim almak için bize başvuruyor. Biz elimizdeki bütün olanakları onlara sunmaya hazırız.

Munzur Dersim; Partimiz genel seçimlere ilişkin tavrını açıkladı. HDP’yi destekleme kararı aldı.

Murat Karayılan; Tutumunuzu eksik görüyoruz. Sizin hareketinizin devrimdeki emeği çoktur. Sorun sadece HDP’yi destekleme değildir. Siz silahlı mücadeleyi esas alıyorsunuz ancak demokratik mücadele alanını eksik ve boş bırakıyorsunuz. **Serhıldan ile silahlı mücadele farklı alanda birlikte yürütülmeli.** Gerilla halklaştı, halkımız gerillalaştı. Amacımız güçlü bir demokrasi gücünü oluşturmak. Çağımızda devrimler böyle olur. Rojava devrimi Türkiyeli devrimcilere ruh verdi.

Munzur Dersim; Silahlı gücü olmayanın bu gücü yaratmayanın legal siyaset alanında başarı ve gelişme şansı zayıf ve sınırlıdır. Bugün legal mücadele biçim ve araçlarını esas alan, illegal mücadele biçimini ve silahlı mücadele yolunu tutmayan siyasal hareketlerin hiçbirinin gelişme ve ilerleme şansları olmuyor. Bizler de silahlı kurtuluş ordumuzu yaratıp güçlendirmeden saygın ve etkili bir manevi önderlik yaratmadan legal-demokratik alanda etkili bir güç yaratamayacağımızı söylüyoruz ve bunu başarmaya çalışıyoruz. Esasla taliyi karıştırmıyor, esastan vazgeçmeden tali görevlerimizi de yapmaya çalışıyoruz.

Murat Karayılan; Heval haklısın. Elbette ki demokratik siyaset alanını ciddi bir örgütlenme gücüne dönüştürmek için etkin ve güçlü bir silahlı gücün ve örgütlülüğün olacaktır. Bu olmadan yaratılmadan hiçbir şey elde edilemez, kazanılmaz. Ancak bu iki mücadele biçimini ve yolunu **birlikte** yürütmek örgütlemek gerektiğini söylüyoruz.

Devrim gücü meclis değildir. Ama düzen içindeki mevzileri düzene karşı kullanabiliriz. Meclis teşhir alanıdır. Bizim için mecliste 170 vekil de alsak devrim yapamazdık. Biz kendimizi yeterince anlatamıyoruz. Değişik girişimler oldu. Güçlenip ortaklaşabiliriz. Geçmişte 12 Eylül sonrası birçok devrimci örgütlerle faşizme karşı direniş için cephe kurduk. Bu pratikleri daha sonra da örgütledik.

İKİNCİ GÖRÜŞME

Munzur Dersim; Kobanê direnişi olmasaydı, ilerici-solcu-devrimcileri gelip Kobanê’de savaşıp şehit düşmezlerdi. Faşistler-zalimler nasıl ki DAİŞ denilen katliamcı çete etrafında birleşiyorsa mazlumlar-ezilenler de Kobanê direnişi saflarında birleşiyor. Artık bölgesel savaşlar-direnşler de evrensel karakter kazanıyor.

Murat Karayılan; Biz dostlarımızı insanlığımızdan başka bir şey vermiyoruz. Paylaştığımız sadece sahip olduğumuz olanaklarımızdır. Onlara fazla bir şey vermiyoruz. Verdiğimiz tek şey özgürlük değerleridir. Onların kapitalist ülkelerde arayıp da bulamadıkları da budur.

Munzur Dersim; DAİŞ son süreçte kırılma yaşıyor, bundan sonraki süreç nasıl gelişir?

Murat Karayılan; DAİŞ’in savaş gücü her geçen gün kırılıyor. Ancak başarılı olamıyorlar. Kobanê direnişi onların kırılma yeri ve noktası oldu. DAİŞ tarihinin en büyük yanlışını PKK’ye karşı savaş açarak yaptı. “Kırmızı ayakkabılar (mekap ayakkabısı kastedilmektedir) yok mu? Onlar bizi mahvetti. Onlar olmasaydı işimiz çok kolay olurdu” diyorlar. DAİŞ’in lideri akıllı biri değildir.

Türk devletinin oyununa geldi. Türk devleti onları Rojava devrimini boğmak için Kobanê’ye saldırttı. Kobanê’ye saldırarak, Rojava devrimini boğacaklarını sandılar. En iyi savaşçı ve komutanlarını Kobanê direnişi sırasında kaybettiler. Saldırıları sürdürüyorlar ancak başarılı olamıyorlar. Savaşçı güçlerimiz aktif savunma ilkesini uyguluyor. Onlar bizim “Sızma” taktiklerimizi uygulamaya çalışıyor ancak başarılı olamıyor. Özellikle Arîn Mîrkan arkadaşın feda eylemi Kobanê direnişinde dönüm noktası oldu. Süreç lehimize gelişmeye başladı. DAİŞ saldırıları azalarak devam eder.

Munzur Dersim; Gerilla savaşının ilk sürecinde Mao-Ho Chi Minh-Giap’tan yararlandınız mı?

Murat Karayılan; Elbette yararlandık. Biz yedi yıl Mao’nun askeri yazılarını üzerimizde taşıdık. Çin devriminden özellikle Vietnam devriminden yararlandık. Vietnam devrimi ilğimizi fazla çekiyordu. Ancak biz savaşı savaşarak öğrendik. Savaşmadan sadece savaş hakkında kitaplar okuyarak savaş öğrenilmez. Ancak önderliğimiz hem savaş hem de kişilik çözümlenmeleriyle muazzam bir ders ve tecrübe ortaya çıkardı. Savaşımızın gelişiminde önderliğimizin yaptığı çözümlenmeler büyük bir rol oynadı.

Şu an birçok alanda yürütülen ve sürdürülen savaşımızın gelişim düzeyiyle birlikte muazzam bilgi ve tecrübeler elde ettik. Gerilla savaşı artık günümüzde profesyonel tarzda ele alınıp yürütülmelidir. Savaşa bu tarzda yaklaşmayanların başarı ve gelişim şansı artık olamaz. Gerilla savaşı 1930-40’lı yıllarda ve daha sonraki yıllarda yürü-

tüldüğü tarzda yürütülemez. Tam bir profesyonelleşmeye gidilmelidir. Gerillanın savaşma niteliğini artırmak gerekir. Bunun için muazzam bir inanç-irade-kararlılık ve eğitim gereklidir. Bizler bir yandan savaşılıyor diğer yandan eğitimimiz sürüyor. Savaş ve eğitimi iç içe alıyoruz. Bakan Peşmerge DAİŞ’e karşı savaşta oldukça zorlanıyor. İnanç-kararlılık-eğitim eksikliği vardır. Maaşla savaşılıyorlar. Gerilla savaşı hakkında ciddi bir eğitim ve güçlü bir inançları yoktur. Dolayısıyla başarılı olamıyorlar.

Türkiye devrimci hareketinin Rojava devriminde yer almalarını geç kalmış bir hareket olarak değerlendiriyoruz. Geç kalmalarına rağmen Rojava’da bulunmalarını anlamlı ve değerli buluyoruz. Savaşçılarımız devrimci örgütlerden arkadaşların kendileriyle birlikte omuz omuza karşı savaşmalarından müthiş bir destek ve dayanışma yaşıyor, yalnız olmadıklarını hissediyorlar. Rojava’da enternasyonal bir dayanışma ruhunun ortaya çıktığını belirtelim. DAİŞ’e karşı savaşla birlikte aslında emperyalizme karşı bir mücadele ittifakı ortaya çıktı.

Çağrı yapıyoruz. Gerek Peşmerge güçlerine gerekse Türkiye’deki devrimci, sol, sosyalist, komünist güçlere. Gelip yaratılan savaş birikiminden ve muazzam olanaklardan yararlansınlar. Bu çağrı aynı zamanda bir eleştiridir de. Neden gelip güçlü bir şekilde yaratılan ve kazanılan olanak ve değerlerden yararlanmıyorlar. Neden geç kalıyorlar? Biz her türlü desteği ve olanakları sunmaya hazırız.

MART 2015

Ortadoğu Bölge Komitesi'nden 18 Mayıs'a ilişkin açıklama!

H. Merkezi: TKP/ML-TİKKO Ortadoğu Bölge Komitesi, Mayıs Ayı Şehitleri ve 18 Mayıs Şehitler Günü dolayısıyla bir açıklama yayımladı.

ANF'nin sitesinde yayımlanan, "18 Mayıs özgürlük ve kurtuluşun yoludur! 18 Mayıs direniş ve savaş günüdür! Amed zindanlarında direnerek ser verip sır vermeyen komünist önder İbrahim Kaypakkaya yoldaş ölümsüzdür! Bedenlerini ateşe veren dört özgürlük savaşçısı Necmi, Eşref, Mahmut ve Ferhat yoldaşlar ölümsüzdür! PKK önder kadrolarından Haki Karer ölümsüzdür" ifadelerinin yer aldığı açıklamada, şunlar kaydedildi:

"18 Mayıs faşizmin zindanlarını yıkarak karanlıkları parçalama günüdür. Özgürlük idealini ve düşünüyü can bedeli bir mücadeleyle yaşatma günüdür. Karanlığın en koyu anında bedenlerini ateşe vererek özgürlüğe ve aydınlığa sahip çıkan devrimcilerin şanlı direniş günüdür. Sömürü ne kadar ağır, zulüm ne kadar barbarca olursa, sömürü ve zulme karşı savaş ve direniş de o kadar görkemli ve büyük olur. Egemenler her zaman işçi ve emekçileri sömürü ve zulümle yönetmeye çalışır. Onları kölece bir yaşamı kabul etmeye zorlar. Devrimin, kurtuluşun öncü ve önderleri ise özgürlük ve kurtuluşa ancak savaşarak direnerek varılacağını göstermeye ve öğretmeye çalışmışlardır. Bunun için her türlü bedel ödemeyi göze alarak savaşarak direnmiş, bedenleriyle özgürlük yolunu aydınlatmışlardır. Düşmanın ne vahşi ve barbar işkenceleri ne de karanlık zindanları onların devrim yolunda onurlu yürüyüşlerini engelleyebilmiştir. Onların özgürlük ideallerine zincir vuramamıştır. İbrahim Kaypakkaya, kurtuluşun yolu ve çizgisidir. Haki Karer ve Dörtler özgürlüğün ölümsüz adıdır."

Beyazıt'ta Kaypakkaya korkusu

Devletin Kaypakkaya korkusu, Kaypakkaya'nın katledildiği günden beri sürüyor. Onu anmak isteyenlere karşı devletin saldırıları ilk günden beri devam ediyor. Bu saldırılar ilk önce Kaypakkaya'nın mezarı başına karakol kurulmasıyla başladı ve ondan sonraki seneler boyunca onu ananlara sürekli saldırılar yapıldı. Mezarı başında yapılan anmaya katılmak, eylemlerde resmini taşımak ve her şeyden öte onun ideolojisini benimsemek; egemenler tarafından "Terör örgütü üyesi olma", "Suçu ve suçluyu övme" vb. gibi iddialara dayandırıldı. Binlerce insanın yarğılandığı bu kapsamda Kaypakkaya'nın yarattığı korku hakim sınıfların en kuytu-larına kadar sinmiş ve sistemin her zerresini titretmektedir.

İbrahim Kaypakkaya'yı ananlara dönük yapılan bu saldırıların en son durağı İstanbul Üniversitesi oldu. 18 Mayıs günü İstanbul Üniversitesi'nde YDG'nin çağrısıyla birçok devrimci, demokrat kurumun örgütleyicisi olduğu bir anma gerçekleştirilmek istendi. Lakin anma daha başlanmadan alanda bulunan pankartlar bahane edilerek polis saldırısı gerçekleşti. Anma yapılmak için toplanan kitlenin olduğu alandaki pankartlar polis tarafından sökülmeyle başlanınca biz de buna karşı direnişe geçtik. Okulun içine çekilip burada barikat kurulduktan sonra bu sefer polis arka taraftan dolaşarak bize oradan saldırmaya başladı. En son bir koridorda sıkı sıkıya polisin işkencesi de başlamış oldu.

Koridorda önce kadın arkadaşlarımızın saçından çekilip yumruklar ve tokatlar atıldı. Daha sonra öğrendiğimize göre; o kargaşa sırasında tacize de uğramışlar. Kadınlara vurulduğunu görüp olaya müdahale ettiğimizde ise, polisin şiddeti bu sefer bize döndü. İlk kargaşada yumruklama ile başlayan şiddet, kargaşanın biraz dinmesi ve koridordaki öğrencilerin gözal-

tına alınmasıyla devam etti. Önce hepimize ters kelepçe yapıldı. Ters kelepçe yapılması yüzünden hepimizin bileklerinde kesikler meydana geldi. Kelepçelendikten sonra ise kolun üst kısmı ile bilek arasına cop sokularak yüzümüz yere bakar ve çömelmiş bir şekilde yürütülmeye başlatıldık. Bu pozisyonda iken Önderimiz İbrahim diye slogan atmaya başlayınca bu sefer sırasıyla polisler tarafından tekme, tokat, cop ve yumruklarla darp edildik.

O pozisyonda yürüyemediğimizi söylediğimizde ise polis bize "Bizim canımız öyle istiyor, biz nasıl istersek öyle yürüyeceksin" denilerek yürümeye devam ettirildik. Hatta daha sonra kafamızı kaldırıp slogan atarsak kolumuzu kırmakla tehdit edip, tehdidini kanıtlamak istercesine kolumuza baskı uygulandı. En son çıkış kapısına doğru giderken yanımızda bulunan polis, kendi yanında olan polise "burada kamera var mı" diye sorduktan sonra yüzümüze tekme ve diz atmaya başladı. Ters kelepçe takılıp, kafamız öne doğru eğikken bize yapılan işkenceyi görüp buna sesini çıkartan arkadaşlarımız dahi o sırada gözaltına alındı.

Gözaltına alındıktan sonra şiddet

devam etmiş herkese sırasıyla coplarla vuruldu. Hatta bir arkadaşımızın direkt gözüne copla vurularak hasar verildi. Gözaltı otobüsünde saatlerce ters kelepçeli şekilde bekletildikten sonra doktora getirildik. Burada ise doktor tarafından koridorda ve ayaküstü bir şekilde "tedavi" edildik. Buradaki işler bitirilip nezarethaneye getirildiğimizde ise polisin yüzü yumuşayarak "babacan" tavırlarla ajanlaştırılmaya çalışıldık. Polisin konuşmasını dinlemeyip susunca da bu sefer "Kendini ifade edemiyor musun" denilerek tahrik edilmeye çalışıldık. Gözaltına alınırken, çevik otobüsünde, hastanede ve nezarethanede bize karşı yapılan bütün baskıların sebebini bizler çok iyi bilmekteyiz. Çünkü egemenler şunu çok iyi biliyor; özellikle halk gençliği İbrahim Kaypakkaya'yı savunup, onun düşüncelerini benimsedikçe onların zulüm tahtları sarsılacak. Biz de şunu çok iyi biliyoruz ki İbrahim'i daha fazla sahiplenerek, onun düşüncelerini daha iyi anladıkça, onların tahtlarını sarsmakla yetinmeyip, onları o tahtlarından da aşağı edebileceğiz.

(İstanbul'dan Bir YDG'li)

Mersin'de yasaklamalara inat dayanışma konseri gerçekleştirildi!

Mersin: Mersin Valiliği'nin yasağına rağmen sokağa taşınan Özgür Gelecek İle Dayanışma Gecesi, yüzlerce kişinin katılımı, marşlar ve halaylarla 21 Mayıs günü coşkulu bir şekilde gerçekleşti.

Yenişehir Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilmesi planlanan ama son gün Mersin Valiliği tarafından "izin verilmeyen" Özgür Gelecek İle Dayanışma Gecesi, sokağa, Çağdaşkent HDP seçim bürosu önüne taşındı. HDP'nin aktif bir şekilde destek verdiği etkinlik başlamadan saatler öncesinde kitle alanda toplanmaya başladı. Saat 20.00 sularında başlayan etkinlikte ilk olarak Mayıs şehitleri şahsında tüm devrim ve demokrasi şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu. Daha sonra sahneye HDP Mersin Milletvekili Adayı **Mahmut Karabulut** çıktı ve bir konuşma gerçekleştirdi.

Ardından Özgür Gelecek gazetesi adına konuşan **Rahime Karvar** ise "Valiliğin etkinliğimizi yasaklamasına karşı sokakta olmaktan vazgeçmiyoruz" dedi ve konuşmasını HDP seçim bürolarına ve

HDP çalışanlarına yapılan saldırılar karşısında olacaklarını vurgulayarak sonlandırdı. Mukavemet müzik grubu Türkçe, Kürtçe, Arapça, Ermenice türküleri ile sahnede yerlerini aldılar.

Mukavemet'in ardından konuşmasını yapmak üzere HDP İzmir 1. Bölge milletvekili adayları **Pınar Aydınlar** sahnede yerini aldı. Aydınlar, valiliğin yasaklamasına ilişkin vurgular yaparak şunları söyledi: "HDP'nin verdiği tarihsel süreç içerisinde devrimciler, Araplar, Kürtler, Süryaniler, Aleviler bütün renklerin birlikteliği ile bizler yeni yaşamı inşa etmek için yola çıktık." Aydınlar sözlerine Kader Ortakayaların, Arın Miranların, İbrahim Kaypakkaya'nın bayrağını yükseltme çağrısı yaparak son verdi.

Pınar Aydınlar'ın ardından HDP Mersin milletvekili adayları **Çilem Öz** konuş-

masını gerçekleştirdi. Öz, konuşmasına İbrahim Kaypakkaya ile yollarının nasıl kesiştiğini anlatarak başladı ve "Yeni yaşam çağrımız, yeni İbrahimplere, bütün yitirdiklerimize ama aynı zamanda bundan sonra hiç yitirmeyeceğimizi gösteren bir yeni yaşam çağrısıdır" diyerek sözlerini sonlandırdı.

Milletvekili adaylarının konuşmalarının ardından **Grup İsyan Ateşi** sahneye yerini aldı.

İllerde 18 Mayıs eylemleri: Kaypakkaya yaşıyor, savaşıyor!

H. Merkezi: Ölümsüzlüğünün 42. yılında komünist önder **İbrahim Kaypakkaya** ve Kürt ulusal hareketinin önder kadrolarından **Haki Karer** ve **Dörtler** ülkenin birçok bölgesinde yapılan etkinliklerle anıldı.

İSTANBUL

***Şahintepe:** 18 Mayıs günü Partizan ve HDP'nin çağrısı ile bir araya gelen Şahintepe halkı oldukça coşkulu ve kitlesel bir eylem gerçekleştirdi. HDP'ye dönük gerçekleştirilen saldırılarında kınandığı eylem polis tarafından defalarca provoke edilmek istendi. Ancak kitle tüm provokasyonları boşa çıkardı.

***Gazi:** 18 Mayıs günü Eski Karakol önünden **Gazi Cemevi** önüne bir yürüyüş gerçekleştirildi. Partizan'ın örgütlediği anma yürüyüşüne **HDP-HDK, ESP, DHF, YDG** de destek verdi. Eylemde **TKP/ML TİKKO** militanları sloganlar eşliğinde bir pankart asarak Kaypakkaya'yı andı ve güvenli bir şekilde alandan ayrıldı.

***1 Mayıs Mahallesi:** Partizan'ın örgütleyicisi olduğu anma eylemi 18 Mayıs günü kitlesel bir katılım ile gerçekleşti. Yeni Demokrat Gençlik'in de katıldığı yürüyüşe **KÖZ** ve **DHP** da destek verdi. 1 Mayıs Mahallesi Son Durak'ta başlayan yürüyüş, Gezi İsyanı şehidi **Mehmet Ayvaltaş**'ın ölümsüzleştiği noktada son buldu. Burada saygı duruşu ile başlayan anmada Partizan andı okundu. Açıklama ve sinevizyonun ardından **YDG-H** militanları "Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya", "Bijî PKK, Yaşasın TKP/ML" sloganları atarak eylemin olduğu alana geldi. **TKP/ML TİKKO** militanları da "İbrahim yoldaş ölümsüzdür" yazılı pankartı cadde üzerinde bir dükkâna asarak caddeyi trafiğe kapattı.

AYDIN

Didim: 18 Mayıs günü Didim Ticaret Odası'nda bir araya gelen kitle burada anma gerçekleştirdi. Anma programında ilk olarak **TKP/ML** davasından uzun süre içeride tutsak kalan **Muzaffer Öztürk** sahne alarak 70'li yıllarda devrimcilerin söylediği türküler ve marşları, Kaypakkaya'ya yakılmış ağıtları kitleyle birlikte seslendirdi. Etkinlikte, Aydın milletvekili aday **Filiz Koçali**, İzmir milletvekili aday **Pınar Aydınlar** ve **Mahmut Nacar** söz alarak Kaypakkaya'yı ve Mayıs şehitlerini anlattı. Ayrıca gecede **EMEP, ESP, ve HDP'nin** mesajları okundu. Gecede Partizan temsilcisi de bir konuşma yaptı.

İZMİR

Anma eylemi Partizan, DHF ve HDP tarafından 18 Mayıs günü gerçekleşti. Polislin engelleme çabalarına karşı yapılan anma eylemine HDP İzmir Milletvekili Aday **Pınar Aydınlar** da katıldı. İbrahim Kaypakkaya, Haki Karer ve Dörtler'in resimlerinin bulun-

duğu anmada kitle tarafından sık sık "Kaypakkaya yaşıyor, savaşıyor", "Haki Karer ölümsüzdür" sloganları atıldı.

ANKARA

18 Mayıs günü Partizan, **78'liler Girişimi, DHF, Devrimci 78'liler, EMEP, SDP, ESP, HDP** ve **BDSP** tarafından örgütlenen eylem Yüksel Caddesi'nde gerçekleştirilen bir yürüyüş ile başladı. Eyleme çok sayıda HDP milletvekili aday ve şair **Mehmet Özer** ile **Ahmet Telli** de katıldı.

Kaypakkaya'yı anma eylemi kapsamında Batıkent'te de bir eylem örgütlendi. Partizan ve HDP'nin örgütlediği anma eylem Batıkent Meydanı'nda oluşturulan kortej ile başladı. Sloganların atıldığı eylemde yapılan açıklamalarla 18 Mayıs şehitlerini anmanın onur olduğu ve devletin her türlü baskısına rağmen yine sokaklarda olunacağı belirtildi. Eyleme **ESP, Halkevleri, Kaldıraç, SDP, DevLis** destek verdi.

ESKİŞEHİR

DHF, ESP, SDP, EMEP, Kaldıraç ile **Partizan** ve **Yeni Demokrat Gençlik**'in de içerisinde bulunduğu kitle Kanath AVM önünde toplandı ve Doktorlar Caddesi'nden geçerek Adalar Migros önünde bir anma eylemi gerçekleştirdi.

Ayrıca Mayıs ayı şehitleri Anadolu Üniversitesi'nde de anıldı. **Yeni Demokrat Gençlik**'in de örgütleyicisi olduğu eyleme **DGH, SGD, EDÖ-DER** ve **GENÇ-SEN** katıldı.

MARAŞ

Elbistan: Anma kapsamında Cumhuriyet Mahallesi HDP seçim bürosunda yapılacak olan anmaya çağrı yapıldı. Partizan'ın örgütleyicisi olduğu anma saygı duruşu ile başladı. Sinevizyon gösterimi ile Kaypakkaya'nın hayatı ve mücadeleye kattığı ilkeli, devrimci çizgisi anlatıldı. Yapılan anmaya **ESP, EMEP, HDP Maraş Milletvekili adayları** da katıldı.

NEVŞEHİR

Hacıbektaş: Kaypakkaya, **Partizan** tarafından örgütlenen eylemle Hacıbektaş'ta anıldı. "Önderimiz İbrahim Kaypakkaya", "Kahrolsun faşist diktatörlük", "Dörtler yaşıyor, savaşıyor" sloganlarının atıldığı eyleme HDP ve **BDSP** de destek verirken açıklamada şu ifadeler yer verildi: "Kaypakkaya yoldaş; kömür madenlerinde, yerin derinliklerinden gelen öfkenin; inşaat çukurlarında arkadaşlarının cenazelerini elleriyle çıkarmaya çalışan bir işçinin öfkesinde yaşıyor."

Dersim

Partizan ve DHF temsilcileri konuşmalarında "Devlet 42 yıl önce Kaypakkaya'dan nasıl korkuyorsa bugün de aynı şekilde korkuyor" vurgusunu yaptılar.

RİZE

Fındıklı: HDK, HDP ve Fındıklı Demokrasi Bileşenleri tarafından örgütlenen eylem HDP Fındıklı seçim bürosunda gerçekleşti. HDP milletvekili aday **Turgay Köse**'nin konuşması ile başlayan anmada Partizan dergisi okuru **Ali Kemal Gümüsoğlu** da bir konuşma yaptı. **YDK**'lı **Mine Gümüsoğlu**'nun okuduğu şiir ile devam eden anma sinevizyon gösterimiyle sona erdi.

BURSA

Gemlik: Gemlik'te Kaypakkaya, Haki Karer ve Dörtler şahsında Mayıs ayı şehitleri için bir panel gerçekleştirildi. Panelde DHF, EMEP, Partizan ve HDP temsilcileri katılırken Mayıs ayı şehitlerinin yanı sıra güncel gelişmeler de tartışıldı.

Kadın tutsaklar Kaypakkaya'yı andı

Katledilişinin 42. yılında komünist önder İbrahim Kaypakkaya Gebze Kadın Hapishanesi Tutsak Partizanların gönderdiği mesaj ile anıldı. Gazetemize gönderdikleri mesaj ile Kaypakkaya ve Mayıs şehitleri anan kadın tutsaklar, şehitlerin mirasını devralmaya çağırıldı.

Kaypakkaya için hack eylemi!

İbrahim Kaypakkaya'nın ölümsüzlük yıldönümünde faşist gerici ve düzene hizmet eden sitelere, **Işıklı Yol** isimli hacker grubu siber eylem gerçekleştirdi. Hackerların siber eylemleri devam ettiği zaman diliminde polislin ilgili internet kafeye baskın yaptığı ve baskından hiçbir sonuç alamadan çıkıp gittiği bilgisini veren hackerlar eylemlerine devam edeceklerini belirttiler.

İstanbul-Şahintepe

ERZİNGAN

Partizan, HDP-HDK, ESP ve **DHF'nin** ortak çağrısıyla bir araya gelen kitle, Ulular'da belediye önünde toplandı. Mayıs ayı şehitlerinin anlatıldığı açıklama yapıldıktan sonra HDP Erzingan Milletvekili Aday **Erol Ağdaş** bir konuşma yaptı. Program **Grup Nisan Güneşi**'nin Mayıs şehitleri için okuduğu ezgilerle son buldu.

DERSİM

Günler öncesinden başlayan istikrarlı bir çalışmanın neticesinde Kaypakkaya 2 bine yakın bir kitlenin katıldığı eylem ile anıldı. **ESP, DHF** ve **Partizan** ortaklığında örülen anma etkinliğinde HDP Dersim Milletvekilleri **Alican Önlü** ve **Edibe Şahin**, Dersim Belediyesi Eş Başkanları, **EMEP, HDP, DBP** kurum temsilcileri de yer alarak destek verdiler. Eylemde yapılan açıklama sonrasında müzik dinletisi ve sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi.

KARS

Kars **Özgür Gelecek** ve **Yeni Demokrat Kadın** okurları çağrısıyla bir araya gelen gençler Kaypakkaya şahsında devrim yolunda ölümsüzleşenleri andı. Kaypakkaya'nın mücadelesini ve Mao Zedung düşüncesini konuşan gençler bugünün koşullarında mücadelenin tarzına dair tartışmalar yürüttü.

ELAZIĞ

Elazığ'da **Partizan** ve **DHF**'nin çağrısıyla **Fevzi Çakmak Mahallesi, HDP** seçim iribat bürosunda Kaypakkaya ve Mayıs ayı şehitleri anıldı. Kaypakkaya ve Mayıs şehitleri ile ilgili hazırlanan slayt gösterisi izlendi. Ardından

özgür gelecek

Pêseroja Azad

Metal grevi öğretiyor, sınıf hareketi yeniyi arıyor!

Türk Metal Sendikası üyesi metal işçilerinin, Bursa başta olmak üzere birçok ilde gerçekleştirdikleri grev önemli tartışmaları barındırıyor. Bu yazı hazırlanırken belli fabrikalarda grevin halen devam ediyor oluşu, grevin genel sonuçlarını değerlendirmek için yetersizliğe işaret ediyor. Değişik yönlerden tartışılabilir olan grevi tek bir seferde değerlendirebilmek mümkün olmasa da belli noktaları açığa çıkarmak önemlidir.

Ülkedeki yasal grevin tanımı, patron ve sendikaların anti-propagandası nedeniyle işçiler eylemlerine "grev" yerine "direniş" deseler de hayata geçirilen pratiğin gerçek bir grev olduğu tartışma götürmez. Yasalardaki grev koşulları bakımından gerçekte "grev yasağı" yaşayan ülkemizde metal işçileri yasaları haklı ve meşru eylemleriyle boşa çıkardılar. Grev, en başta fiili-meşru mücadelenin güzel bir örneğini sergiledi.

Metal grevinde özellikle grevin merkezindeki fabrikalardan, işçilerin ideolojik ve kültürel şekillenışı dikkat çekicidir. "Ya Allah Bismillah.." sloganları, İstiklal Marşı okunması, Bursaspor taraftarlığı gibi İslami, milliyetçi ve yerel özelliklerle "işçiler", "direne direne kazanacağız" gibi sloganlarda kendini gösteren sınıf özellikleri grevde iç içe geçti. Pratik gerçek anlamıyla sınıfsal bir duruşa tekabül ederken ideolojik ve kültürel şekilleniş bambaşka bir görünüm arz ediyordu. Fakat belirleyici olan pratiktir ve bu anlamda grev ülkemiz işçi sınıfının tarihine işlenmiş önemli bir köşe taşı olmuştur.

İşçiler grev pratiği içerisinde iki karşıt sınıfı; kapitalistler ile işçi sınıfını net bir biçimde ortaya koydular. Kendi ücretleriyle yaratılan kâr arasındaki bü-

yük açının farkındalar ve bu kâr üretimin kendi emekleri olduğunun bilincindedir. İşçiler aynı zamanda Türk Metal Sendikası'nın da karşıt saftaki bir örgütlenme, hatta onun bu kapitalist saf-laşmanın işçi sınıfına karşı kullanılan en önde vuruğu gücü olduğunu yılların pratiğiyle gayet iyi biliyorlar.

Grevin üç ana talebi vardı: Türk Metal Sendikası devre dışı bırakılacak; Bosch sözleşmesine uygun ücret iyileştirilmesi yapılacak ve hiçbir işçi işten atılmayacak. Talep bakımından ücret iyileştirilmesi kilit noktaydı ve bu talep ekonomik kazanımla alan tutmanın temel aracıydı. İşçileri motive eden en önemli faktör ise Türk Metal'i sıfırlamaktı. Saldırı, esas olarak sendikaya, patronların ön saftaki gücüne yöneltilmişti. İşten atılmama maddesi ise işçilerin savunma hattıydı. İşçilerin grevlerini bir **onur mücadelesi** olarak tarif etmeleri oluşan sınıf bilincinin en açık göstergesiydi. Emek, sömürü, haksızlık, eşitlik gibi konular dini veya popüler birtakım alıntılarla ifade ediliyordu ancak özünde sınıfsal bir bakış açısının gelişimini gösteriyordu. İşçilerin sembolleri işçi sınıfının tarihsel sembolleri değildi belki fakat kullandıkları semboller tam da sınıfın mücadelesinin bir aracı haline getirmişlerdi.

Tekel, Gezi, Metal grevi... Sokağın ve direnişin ruhu yayılıyor!

Metal grevi patlak verdiğinde "işçi sınıfının Haziran'ı yaşıyor" şeklinde tespitler ortaya çıktı. Bu tespit bir gerçeğe işaret etmekle birlikte Gezi İsyanı'yla metal grevinin farklı potansiyelleri gözden kaçırılmamalıdır.

İşçi sınıfının yaşadığı yoğun sömür, hak kayıpları, sendikal bürokrasi ve örgütsüzlük uzun zamandır bir birikim gösteriyor. Bu süreç Gezi öncesinden de oluşan bir süreçti. Metal greviden çok önce irili ufaklı grev, direniş ve patlamalarla işçi sınıfında ileride gerçekleşebilecek hareketlenmeler görülebiliyordu.

Dahası ülkedeki stratejik sektörlerde, sarı, gerici ve işbirlikçi sendikaların kontrolü ve baskısı altındaki işçilerdeki birikim ise özel bir noktaya işaret ediyordu. Şimdi bu süreç kendini açık bir biçimde gösterirken, daha da büyüyecek olan sınıf hareketini ve sınıf hareketinin ihtiyaç duyduğu yeni politika ve örgütlenmelere dair de fikir veriyor. İşte burada Gezi İsyanı'yla belli bir paralellik kurmak gerekiyor. Gezi'de genel halk muhalefeti adına öne çıkan belli başlıklar metal grevinde işçi sınıfı adına tanımlayabilmek mümkün. Greve giden işçilerin büyük bölümü "Gezi İsyanı" deyince pek de iyi düşünmeyeceklerdir. Hatta cepheden tepki göstereceklerdir. Fakat direniş ve dayanışma biçimleri ortak bir öz taşıdığı gibi, biçimsel benzerlikler de az değildir. Aslında Tekel direnişinde başkentte kurulan çadırlardan itibaren gelişmeye başlayan, sadece ülkemize de özgü olmayıp birçok ülkede kendini gösteren bir direniş, dayanışma ve mücadele biçiminden bahsediyoruz.

Metal işçileri bir araya toplanacakları zaman aynı Gezi'deki gibi "gel... gel... gel" diye sesleniyorlar; sözcüklerini seçimle belirliyorlar ve kararları hep birlikte, kitle (sınıf) halinde alıyorlar. Hareket halindeyken uyguladıkları demokrasi biçimsel açıdan çok da ideal olmasa da -sandık yok, oy sayma yok-

karar alma süreçleri en ileri burjuva demokrasilerine taş çıkartacak kadar demokratik bir biçim arz ediyor. Sosyal medya aracılığıyla ihtiyaç listeleri yayınlanıyor ve bu ihtiyaçlar temin ediliyor; fabrikalar birbirlerine ziyaretler örgütüyor ve yan yana geliyorlar; eş ve çocuklar işçilerin direnişi için seferber oluyor ve on binleri içerisine alan büyük bir işçi ailesi kuruluyor. İşte burada ortak amaç ve ruhu, kitle psikolojisini ve sınıf olma durumunu, dayanışma ve kardeşliği en iyi haliyle görebiliyoruz.

İşçiler açısından en önemli dezavantajı kendileri ve aileleri dışında toplumun değişik kesimlerine ve direnişi büyütecek aktörlere kendilerini kapatmaları oluşturuyor. Bu yüzden kendilerini toplumdan belli oranda kısıtlandılar, devlet ve sermayenin tecrit etme çabalarına zemin sunmuş oldular. Ancak söz konusu işçilerin genel tablosu açısından bu durumu belli oranda 'normal' karşılamak ve eylemin niteliğini gölgeleyecek yorumlara götürmemek gerekiyor. İşçiler esasta kendilerine, yine işçilere güveniyorlardı. Sendikaya duydukları öfke bir anlamda kendileri dışındaki her örgütlenmeye bir güvensizliği de besliyordu. Sol yapılara karşı ciddi bir ön yargı olduğu gibi işçiden kopuk genel tarzlardan kaynaklı haklı bir güvensizlik de vardı. Dahası Türk Metal, MESS, Valilik ve polis dört bir yandan işçilerin grevini "dış güçler, terör örgütleri" diye itibarsızlaştırmaya ve işçileri etkilemeye çalışıyordu. Türk Metal'in adamları, beyaz yakalı çalışanlardan firmanın ajanları ve sivil polislerin işçiler arasında kargaşa ve umutsuzluk yaratmak için çabaladığı koşullarda işçiler güvenliğe ciddi önem veriyor, Türk Metal, MESS ve polise bahane yaratacak durumların oluşmaması için aşırı tedbirli hareket ediyorlardı. Fakat kabul etmek gerekir ki bu tedbirler abartılmıştı, sadece güvenlik kaygısıyla yapılmıyordu ve belli oranda da direnişe zarar veriyordu.

Metal grevi şu an bulunduğu durumda dahi önemli bir kazanıma işaret ediyor. Türk Metal Sendikası'nı fabrikalardan silmeleri, ekonomik kazanımları ve en önemlisi oluşturdukları hareketlilik ve bilinç, genel işçi sınıfı mücadelesi açısından önemli bir kilometre taşıdır. Ancak süreç devam etmektedir ve daha da ileri taşınması gerekmektedir. İşte bu noktada daha geriye düşmemek ve kazanımları ileriye taşımak, sadece greve giden işçileri değil bütün sınıf hareketini ve sosyalistleri içeren yeni bir süreç ve tartışmanın da başlangıcını oluşturuyor.